

વાયડામિત્ર

વર્ષ : ૬૭ અંક : ૪ એપ્રિલ - ૨૦૧૮

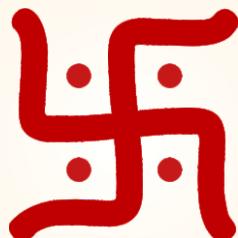
કિંમત રૂ. ૩૦/- (વાર્ષિક)

રામનવમીની ખૂબ ખૂબ શુભકામનાઓ

With Best compliment form

Shree Vayad Group of Companies

**Shree Vayad Construction Corporation,
Mumbai**

**Shree Samarinandan Projects pvt. Ltd.,
Mumbai**

Shree Vayad Developers, Nasik

Shree Vayad Engineering, Nasik

Shivshakti Construction, Amravati

**Bipin Shah
Geeta Shah
Dhaval Shah**

**Trupti Rajendra Shah
Rahul Shah**

**Jitendra Shah
Sunita Shah**

Address

**7, Badeshwar Building, Opp. One up Store, Rajawadi,
M.G. Road, Ghatkopar, East Mumbai - 400 077
Ph. 022-21027687, E-Mail : shreesamirinandan@gmail.com**

શ્રી વાયડા વણિક સેવા ટ્રસ્ટ સંચાલિત વૈશ્વિક ફાન્ટિ સમાચારપત્ર

વાયડામિત્ર

પ્રકાશન પ્રારંભ વર્ષ સંવત-૧૯૭૭ માસ : મહા - માર્ચ, ઈ.સ. ૧૯૨૧

અંગ્રેજી - ૨૦૧૬, પ્રત-૧૧૨૬, વર્ષ-૮૭, અંક-૪

શ્રી વાયડા વણિક સેવા ટ્રસ્ટ

E-mail : vayva95@gmail.com

www.vayvaset.in

સંચાલક ટ્રસ્ટી મંડળ

શ્રી શશાંકભાઈ આર્થ. શાહ	અમદાવાદ	પ્રમુખ અને ટ્રસ્ટી
શ્રી ધીરેનભાઈ કે. પરીખ	અમદાવાદ	ઉપપ્રમુખ અને ટ્રસ્ટી
શ્રી સુનીલભાઈ આર. શાહ	અમદાવાદ	ઉપપ્રમુખ અને ટ્રસ્ટી
શ્રી વ્રજેશભાઈ એન. પરીખ	અમદાવાદ	માનદ મંત્રી અને ટ્રસ્ટી
શ્રી મેહુલભાઈ એસ. શાહ	અમદાવાદ	માનદ ખજાનચી અને સહમંત્રી
શ્રી રમેન્દ્રભાઈ જે. પરીખ	અમદાવાદ	ટ્રસ્ટી
શ્રી કિરણભાઈ એસ. શાહ	વડોદરા	ટ્રસ્ટી
શ્રી શરદભાઈ પી. શાહ	મહેસાણા	ટ્રસ્ટી
શ્રી જુલેન્દ્રભાઈ બી. શાહ	મુંબઈ	ટ્રસ્ટી

માનદ તંત્રી અને પ્રકાશક : શ્રી શ્રેણીકભાઈ એન. પરીખ

બી-૭, શ્રી સિદ્ધિ કુપ્લેક્ષ, એપોલો હોસ્પિટલ સીટી સેન્ટર પાસે,

પરિમલ ગાર્ડન નજીક, અંબાવાડી, અમદાવાદ-૩૮૦૦૦૬.

ફોન નં.: ૯૭૨૪૪૪૧૪૮ (સાંજે ૭.૦૦ પછી) ઈમેઇલ : snp4758@gmail.com

માનદ વ્યવસ્થાપક : શ્રી નિશીથભાઈ એ. પરીખ

સી, ૪૦૪, અર્જુન એલીગન્સ, એ.ઈ.સી કોસ રોડ, ભગીરથ સોસાયટી સામે,
નારણપુરા, અમદાવાદ - ૩૮૦૦૧૩

ફોન નં.: ૯૪૨૪૪૬૧૮૨૨ (સાંજે ૬.૦૦ પછી) ઈ-મેઇલ : naparikh7@yahoo.in

મેમ્બરશીપ લવાજમ

ભારતમાં: રૂ.૩૦/- (સામાન્ય), રૂ.૧૦૦૧/- (આજુવન), રૂ.૨૫૦૧/- (પેટ્રન), વિદેશમાં : રૂ. ૫૦૦૧/-
સભ્યો અને ફાલિજનો બેટ, જ.ખ. વિગોરેની રકમ સંસ્થાના ખાતામાં જમા કરાવી તેની
પહોંચ શ્રી નિશીથભાઈને વોટ્સએપ કરી શકે છે. પહોંચ મોકલવાની જવાબદારી રકમ જમા
કરાવનારની રહેશે. ખાતાની વિગત નીચે પ્રમાણે છે.

Shree Vayada Vanik Seva Trust

Central Bank of India, Mithakhali Branch, Ahmedabad.

A/c No.: 3172539192, IFSC Code.: CBIN0280553

શ્રી નીલાબહેન હરીશભાઈ પરીખ પરિવાર (થાણે, મુંબઈ)ના જ્ય શ્રી કૃષ્ણા.

“ઈલાજ”

“પરીક્ષા નજુક આવી રહી છે અને તારું બધું જ લેશન અધૂરું છે તને શું થયું છે સાક્ષી...? હું જોઉં છું કે, તું હમણાં બહુ જ ગુમસુમ પણ રહેવા લાગી છો. બોલ ને બકા.. શું થયું છે તને..? પૂજાએ દરરોજની જેમ આજે પણ એ જ સવાલો વારંવાર પૂછ્યા.”

“પૂજા, તને એક વાત કહું. કોઈને કે જે નહીં. મારા પઘાને કોઈ રોગ લાગુ પડી ગયો છે.” માંજરી આંખો, સોનેરી વાળ અને ગુલાબી હોઠ ધરાવતી દસ વર્ષની સાક્ષીએ દિવસોથી મનમાં દબાવી રાખેલી વાત કરતાં કહ્યું.

“શું કોઈ રોગ ?”

“હા.. રોગ અને એ પણ ચેપી રોગ..” હળવા કૂસકા સાથે સાક્ષી બોલી “અને એ રોગનો ચેપ મારી મખ્મીને પણ લાગી ગયો છે..”

“હું.. ચેપી રોગ..! એ વળી કચારથી થયો..?”

“એ તો મને ખબર નથી પણ જ્યારથી મારા પઘાની નોકરી છૂટી ગઈ છે ત્યારથી એ દરરોજ રાત્રે મોડા ઘરે આવે છે. આંખો લાલ હોય, એમના મોટામાંથી લાળ પડ્યા કરતી હોય અને એક વિચિત્ર દુર્ગાદ આવતો હોય. એમના રૂમમાં ગાયા પછી અચાનકથી મખ્મીનો રડવાનો ધીમો ધીમો અવાજ આવે અને સવારે કચારેક મખ્મીની આંખો લાલ હોય તો કચારેક આંખોની સાથે એનો ગાલ પણ લાલ હોય.”

“તને કોણે કહ્યું કે, એમને કોઈ રોગ થયો છે?”

“મખ્મી તો કંઈ જવાબ આપે નહીં ને પઘાને પૂછવાની મારી હિંમત ચાલે નહીં. આ તો મારા દાદીએ મને કહ્યું કે, પઘાને કોઈ રોગ થયો છે..”

“તે એનો ઈલાજ નથી ? આમને આમ તો માસા અને એમની સાથે બિચારા માસી પણ હેરાન થઈ જશે.”

“ઈ જ તો ઈલાજની કોઈને ખબર નથી. ડોક્ટર અંકલને પણ નહીં એવું દાદીએ કહ્યું. પણ મેં મારી જાતને પ્રોમીસ આપ્યું છે કે, ભણીગણીને હું મોટી ડોક્ટર બનીશ અને એ બિમારીનો ઈલાજ શોધીને જ રહીશ.”

“હા હા જરૂર પણ, સાક્ષી મેડમ ડોક્ટર બનવા માટે છષ્ટ ધોરણમાં પાસ થવું પડશે એ તો આપને ખબર જ હશે ને..?”

સ્વ. રમેશાંદ્ર રજનીકાંત પરીખ (પાટણવાળા) ના જ્ય શ્રી કૃષ્ણા

“હાસ્તો વળી..” મોં પર હળવા હાસ્ય સાથે સાક્ષી બોલી.

“ઓકે, ધેન બેસ્ટ ઓફ લક એન્ડ બાય..”

પોતાના મગજમાં પદ્ધાની બિમારી, મમ્મીને લાગેલો ચેપ અને એના દીલાજની ગડમથલ કરતી સાક્ષી ઘર તરફ જઈ રહી હતી ત્યાં એની નજર આછા લાલ રંગના રૂપકડાં કૂતરા પર પડી. શેરીના બાળકો એ કૂતરાને પથ્થર મારીને પજવી રહ્યા હતાં. સાક્ષીએ એને બચાવીને પોતાના લંચબોક્ષમાં બચેલો નાસ્તો ખવડાવ્યો અને એના ભૂખરાં લીસ્સા વાળમાં પ્રેમથી હાથ ફેરવવા લાગી.

સાક્ષીને કૂતરો પાળવાનું મન તો બહુ હતું પણ ગયા વર્ષે કૂતરો ઘરમાં લઈ આવવાનો બે જ દિવસમાં એલજીને કારણે એના દાદીમાને હોટિપટલમાં દાખલ કરવા પડ્યા હતાં અને પદ્ધાએ જે ગુસ્સો કર્યો હતો એ યાદ આવી જતાં સાક્ષીએ ત્યાંથી ચાલવા માંડયું. પણ આ કૂતરો એમ પીછો છોડે એમ કર્યાં હતો ? એ તો પૂંછડી પટપટાવતો સાક્ષીની પાછળ પાછળ ચાલવા લાગ્યો. આખરે સાક્ષીએ હાર માની પણ પોતાનું મન અને દાદીની તબિયત બંને સચવાઈ જાય એવો ઉપાય પણ એણે શોધી કાઢ્યો.

“માય કચ્ચુટ લીટલ ડોગી, આજથી તારં નામ શેરં. તને હું મારા ઘરની અંદર તો નહીં રાખી શકું પણ મારા ઘરની પાછળ તું રહેજે. મારી શેરીના મિત્રો બહુ જ સારા છે. બધા તારં દ્યાન રાખશે. આમ પણ બે મહિના પછી અમારં વેકેશન શરૂ થાય છે. બધાને મજા આવશે, ચલ..” જે દિવસથી શેરા આવ્યો એ દિવસથી જ દરેક જણાં એને પોતાનો સમજુને એનું દ્યાન રાખવા લાગ્યા. કોઈક એને દૂધ પીવડાવે તો કોઈક રોટલી ખવડાવે કોઈક એની સાથે બોલ વડે રમે તો કોઈક એને ગાડીમાં આંટો મરાવવા લઈ જાય. શેરીના બાળકો તો ઠીક, પણ શેરા જાણે મોટેરાઓની પણ જાન બની ગયો હતો. સાક્ષી પણ શેરને કારણે ખૂબ ખુશ રહેવા લાગી હતી. ક્યારેક એની વાંકી પૂંછડીમાં હાથ ભરાવીને એને સીધી કરવાની નાકામ કોશિશો કરતી તો ક્યારેક એનું મોઢું ખોલાવીને એના દાંત પણ ગણાતી અને શેરને કારણે એ પદ્ધાના રોગની ચિંતા હળવી તો થઈ ગઈ હતી પણ સાવ ભૂલાઈ તો નહોતી જ.

આજે વેકેશનનો છેલ્લો દિવસ હતો. સાક્ષીએ આજે મોડે સુધી સૂર્ય રહેવાનો સંકલ્પ કર્યો હતો પણ “પકડો પકડો”નો અવાજ સાંભળી એની આંખ ખૂલી ગઈ. એ દોડીને બારીમાં ગઈ. એણે જોયું કે, એના પદ્ધા અને પ્રણ-ચાર અંકલ હાથમાં જડી લાકડીઓ લઈને શેરની પાછળ દોડી રહ્યા હતા. શેરની આંખો લાલ હતી, એના મોટામાંથી લાળ ટપકી રહી હતી અને એની પૂંછડી સીધી થઈ ગઈ હતી. સાક્ષીની સમજમાં કાંઈ જ નહોતું આવી રહ્યું એટલે એ દોડીને દાદીમાને વીંટળાઈ વળી.

દીપક કાંતિલાલ જવેરી (અમદાવાદ)ના જય શ્રી કૃષ્ણા.

ચંદનબહેન વલ્લભદાસ મોહનલાલ શાહ (કડીવાળા) પરિવારના જય શ્રી કૃષ્ણા.

“હું દાઈ, આ બધા શેરને મારવા એની પાછળ કેમ દોડી રહ્યા છે ? એની આંખો, એનું મોટું..? શું થયું છે મારા શેરને?”

“બેટા, શેર બિમાર છે. એને હડકવા ઉપડચો છે.”

“હડકવા એટલે શું દાઈ?”

“એટલે શેરને એક રોગ લાગુ પડી ગયો છે. જેને કારણે એની આંખો લાલ છે, એના મોટામાંથી લાળ પડી રહી છે. આ રોગને કારણે ગાંડપણ આવી જાય. એ ડાફણિયાં મારે ને બધાને બચકાં ભરવા લાગે અને એ જેને બચકું ભરે એને પણ હડકવા થઈ જાય કારણાકે આ એક ચેપી રોગ છે.”

“તો.. તો એનો કંઈ ઈલાજ નથી? મારો શેર..” ડૂસકું ભરતાં સાક્ષી બોલી.

“છે ને, આ લોકો એનો ઈલાજ જ તો કરે છે. એને લાકડીથી ડરાવીને સાજે કરી દેશે. થોડાક દિવસ એને અહિંયાથી દૂર રાખવો પડશે. એટલે થોડાક દિવસ સુધી તું શેરને નહીં મળી શકે.”

“બલે, શેર સાજે થઈ જતો હોય તો મને એ પણ મંજૂર છે.” એના દાઈએ સાડીના ખૂણાથી આંખો લૂછી કારણાકે, એમને ખબર હતી કે, સાક્ષી અને શેર હવે ક્યારેય નહીં મળી શકે.

એ આખો દિવસ સાક્ષીએ ઉચાટમાં વિતાવ્યો ન તો સરખું જમી ન તો રમવા ગઈ. બસ શેર સાજે થઈ જાય એ માટે પ્રાર્થના કરતી બેસી રહી અને મનોમન બોલવા લાગી, “જેમ બધા લોકોએ શેરની બિમારીનો ઈલાજ શોદ્યો એમ હું મોટી થઈને મારા પણાની બિમારીનો પણ ઈલાજ...”

હજુ તો એનું વાક્ય પૂર્ણ થાય એ પહેલા એના પણ લથડતી ચાલે મોટામાંથી ટપકતી લાળે અને ડાફણિયા મારતાં આવી પહોંચ્યા અને આજે તો સાક્ષીની આંખોની સામે જ એની મમ્મીને મારવા લાગ્યા. સાક્ષી હેબતાઈ ગઈ. પરિસ્થિતિ સંભાળવા દાદીમાએ પણાને રોકવાનો પ્રયત્ન કર્યો તો પણ બચકું ભરી લીધું.

આ જોઈને સાક્ષીના મગાજમાં ઝબકારો થયો. “ઓહ, તો પણાને પણ શેર જેમ હડકવાનો રોગ...” દોડીને બારણાં પાછળ પડેલી જાડી લાકડી લઈને એણે એના પણ સામે પણાડી.

સાક્ષીના આવા વર્તનથી ત્રણોય જણાં અચંબામાં પડી ગયા. “આ શું કરે છે બેટા??” ત્રણોય જણાંએ એકી સાથે પૂછ્યું.

અને એનો જવાબ આપતાં સાક્ષી વટભેર બોલી.

“ઈલાજ...”

- આશા શાહ, ભૂજ-કર્ણ, મો. ૬૧૭૩૨ ૧૫૭૭૭

નિલેષ અરવિંદભાઈ શાહ (દ્રુપદ સિક્યોરિટીઝ પ્રા. લિ.), જય શ્રી કૃષ્ણા.

સ્વ. ગોરધનદાસ કૃષ્ણાલાલ પરીખ (કડી)ના પરિવારના જ્યા શ્રી કૃષ્ણા.

“પરિપક્વતા”

વન્દે કૃષ્ણાં ગુણાતીતં પરં બ્રહ્માચ્યુત યતઃ ।
આવિર્બભૂવુઃ પ્રકૃતિ-બ્રહ્મ-વિષ્ણુ-શિવાદય

જે શ્રીકૃષ્ણામાંથી પ્રકૃતિ, બ્રહ્મા, વિષ્ણુ તથા શિવ આદિ (બધા મહાન આત્મા) પ્રકટ થયા છે તે ગુણો – સત્ય આદિથી પર અથવા રહિત અને અચ્યુત હોઈ અસ્ભલિત જ્ઞાનશક્તિથી અને પરબ્રહ્મ એવા શ્રીકૃષ્ણાને હું વંદન કરું છું. (બ્રહ્મવૈવર્ત પુરાણ બ્રહ્માંડ)

પરિપક્વતાથી પૂર્ણાં એક હકીકત બહાર આવે છે કે શ્રીકૃષ્ણા પરમાત્મા જ અથ થી ઇતિ છે. સમગ્ર સૃષ્ટિનું સંચાલન એમની દ્રષ્ટાથી ચાલે છે. બ્રહ્મા, વિષ્ણુ, શિવ તેમનામાંથી પ્રકટ થયા છે અને એમની આજ્ઞામાં રહી સર્જન પાલન સંહાર કરે છે. આદિનારાચણ પણ તેમનું જ સ્વરૂપ છે. જેમની નાભિમાંથી બ્રહ્માજી પ્રકટ થયા છે. અવતારો તેમણે જ લીધા છે. વેદ ઉપનિષદ શ્રુતિ નેતિ નેતિ કહે છે. બ્રહ્મપુરાણ, બ્રહ્માંડ પુરાણ, બ્રહ્મવૈવર્ત પુરાણ, પદ્મ પુરાણ, વિષ્ણુપુરાણ, ગરુડપુરાણ, નારદપુરાણ, વરાહ પુરાણ, વામનપુરાણ, સ્કંધ પુરાણનું સંપૂર્ણ વાંચન કરીએ તો તેમાં વધુ પ્રકાશ પડે છે. શ્રીમદ્ ભાગવત જેવું ઉત્તમ પુરાણ પ્રભુની લીલાનું જ્ઞાન પિરસે છે.

કાળા માથાનો માનવી અધૂરો હોવા છતાં પોતાની જતને પરિપક્વતાનો ભંડાર સમજે છે. સર્વગુણ સંપન્ન હોવાનો દાવો કરે છે. મદોન્મત થઈ સંસારમાં ગર્વથી વિચરે છે. ભૂલેચૂકે ફુદરતની લાઢી વાગે છે તો ધૂળ ચાંટતો થઈ જાય છે. ફરી પરિસ્થિતિ સુધરે તો પાછો અસલ ચાલે ચાલે છે. કૂતરાની પૂંછડીની યાદ અપાવે છે.

મોટામોટા સાધુસંતો, યોગીઓ, બાપુઓ, બાબાઓ પોતાની પરિપક્વતાનો ટંટેરો પીઠી વિશાળ ભક્તસમુદ્દાય એકઠો કરે છે. પાપાચરણ કરી પોતાનું તેમ જ પોતાના શિષ્યનું ભરણ પોષણ કરે છે. ભક્તસમુદ્દાયની શ્રદ્ધાનો ગેરલાભ ઉઠાવે છે.

જે ખરેખર શ્રીહરિનો ભક્ત છે તેની સામે આપમેળે સામેનો વ્યક્તિ ઝૂકી જાય છે.

પરિપક્વતાનું ઉત્તમ ઉદાહરણ ૮૪-૨૪૨ વૈષ્ણવો પુરુ પાડે છે. જેમાંથી કેટલાક વૈષ્ણવે મદદાને પણ સજીવન કર્યા છે અને ઘરે આવેલા વૈષ્ણવોની આગતાસ્વાગતા કરાવી છે. એક વૈષ્ણવમાં આવી શક્તિ હોય તો મહાપ્રભુજી, ગુંસાઈજી, શ્રી હરિ, શ્રીનાથજીબાવા શું ન કરી શકે ?

દૈણીવાર સંસારમાં દસ્તિપાત કરતા જણાય છે કે પાપડી ભેગી દીયળ પણ બફાઇ જાય છે. સંતો, સાધુ, બાપુઓ, બાબાઓની કામલીલાનાં સમાચાર પ્રકાશમાં આવતાં

સ્વ. હેમંતભાઈ એચ. કાશીપારેખ પરિવારના જ્યા શ્રી કૃષ્ણા.

અશ્વિનભાઈ કૃષણલાલ પરીખ પરિવાર (કડી-અમદાવાદ)ના જય શ્રી કૃષણ.

ખરેખર એકાંતિક સંતો જેનામાં અનેક ગુણો હોવા છતાં લોકોનો વિશ્વાસ સારા અને સાચા સંતો-સાધુ પરથી ઉઠી જઈ શકે છે.

સ્વામિનારાયણ સંપ્રદાયમાં ગોપાળનંદ સ્વામી ધાર્યુ કરવાની તાકાત રાખતા હતાં. પણ શ્રીજી મહારાજની આજ્ઞા લોપી નથી. અક્ષરપુરુષોત્તમ સ્વામિનારાયણ સંસ્થાનાં પૂ. યોગીજીમહારાજ, પૂ. પ્રમુખસ્વામી મહારાજ, પૂ. મહેત સ્વામી મહારાજ ખરેખર વંદનને યોગ્ય છે. સંત રંગાઅવધૂત મહારાજ, પુનિત મહારાજ, નારાયણબાપુ જેવા અસંખ્ય સાધુ સંતો છે જે પરિપક્વતાની યાદ અપાવે છે.

પુષ્ટિસંપ્રદાયનાં સ્થાપક શ્રીમદ્ વલ્લભાચાર્યજીનાં વંશજો વલ્લભકુળનાં બાળકો અનેક પ્રતિભાઓનાં સ્વામી છે. પરિપક્વતાની ભિશાલ છે. એક વલ્લભકુળનાં બાળકનું કહેવું છે કે વૈષ્ણવો ભલે અમને ભગવાન માને અમારા ચરણ સ્પર્શ કરે, પૂજય ભાવ રાખે પણ આખરે તો અમે પણ મનુષ્ય જન્મ લઈને આવ્યા છે. અમારે પણ શરીરની આધિ, વ્યાધિ, ઉપાધીમાંથી પસાર થવું પડે છે અમે ભગવાન નથી. એનો અર્થ એ થચો આવા સંતો ભગવાન ન હોવા છતાં હરિભક્તો તેમને ભગવાન માને તો તેમા સંતપુરુષનો કોઈ વાંક નથી. કારણ કે પોતાને મોંઢે સાચા સંતો પોતાને ભગવાન કહેતા જ નથી. ચાલુ સાધુ સંતો, બાબાઓ, બાપુઓ પોતાને ભગવાન કહેવડાવવાનો એક પણ મોકો ચૂકતા નથી.

શ્રી હરિ સિવાય કોઈ પૂર્ણ નથી. શ્રી ઠાકોરજી જ સર્વકર્તાહર્તા છે. આપણે એમની છત્રછાયામાં જ જીવન પસાર કરવાનું છે. એક વાત કોઠે ઉતારવાની છે. જીવાત્માની કોઈ જ તાકાત નથી ભલે માનવી માનતો હોય મારાથી મોટું કોઈ નથી. મારી પાસેની સંપત્તિથી હું બધાને ખરીદી શકવાની તાકાત ધરાવું છું. ભલા આદમી તારું શરીર તારું નથી. તારી શક્તિનાં દાતા જ શ્રીહરિ છે માટે સર્વગુમાન ભૂલી શ્રી ઠાકોરજીનાં ચરણે જ તારું કલ્યાણ થશે.

નારદમુનિનાં આશ્રમમાં જન્મેલા ભક્ત પ્રહૃલાદે નાની ઉંમરમાં જ પરિપક્વતા શ્રીહરિની કૃપાથી મેળવી લીધી હતી અને પ્રભુએ પ્રહૃલાદને દરેક મુસીબતોમાંથી ઉગાર્યો છે. નારાયણભક્ત પ્રહૃલાદનું સ્થાન ઘણા ઉસ્યરથાને છે. એવા જ બાળભક્ત ધૂવની અડગતા નારદજી જેવા પણ ડગાવી ન શક્યા અને શ્રીહરિની કૃપાથી અવિચળ ધામ પ્રાપ્ત કર્યું. શ્રદ્ધાને ટકાવવી સહેલી વાત નથી. પવનપુત્ર હનુમાનજીની પરિપક્વતા વિષે કોઈને શંકા હોઈ જ ન શકે. આવા તો ઘણા ભક્તો છે જે દરેકની વાત કરવી શક્ય નથી.

આજે આપણે લોકોની વાતો પર વિશ્વાસ કરતા થઈ ગયા છીએ. તેથી ઘણીવાર આપણાં ઈષ્ટને મુકી બીજુ જગ્યાએ ફાંઝા મારીએ છીએ અને આપણી શ્રદ્ધામાં ફરક પડી જાય છે. શ્રી ઠાકોરજીને અભિમાનમુક્ત ભક્ત જે પસંદ છે. રાધાજીનું સૂક્ષ્મ અભિમાન પણ શ્રી પ્રભુએ ચલાવી લીધુ ન હતું. આજે આપણાને જરા માન પાન મળ્યું કે ઈનામો મળ્યા તો

સ્વ. હરીશભાઈ રસીકલાલ પરીખ (ભર્ય) પરિવારનાં જ્ઞાતિજીનોને જય શ્રી કૃષણ

સ્વ. રમણલાલ બ્રેડીના પરિવારના જય શ્રી કૃષ્ણા.

આપણે ગજગજ કુલાઈએ છીએ. મનમાં ક્ષાણિક તો અભિમાન આવી જ જાય છે. એ ક્ષાણિક અભિમાન પણ શ્રી હરિને પસંદ નથી અને આપણી પરિપક્વતામાં ખામી આવી જાય છે પણ આપણું વર્તન દાસાનુદાસ જેવું નથી હોતું. તો આવા પ્રકારનો આડંબર શું કામનો ? આપણે કેટલા પાણીમાં છે તેતો શ્રી ઠાકોરજી સારી રીતે જાણે છે પછી દેખાડો કરવાની કોઈ જરૂર ખરી ? આ આપણા બધાની પ્રકૃતિ છે અને પ્રકૃતિ તો પ્રાણ સાથે જ જવાની.

નંદમહર ઘર બાજે બધાઈ ।

જસુમતિ કુંખ પ્રગટ ભયે શ્રીહરિ આનંદકી નિધિ આઈ । (કિર્તન સંગ્રહ ખંડ-૧)

જન્માષ્ટમીની વધાઈ કૂખે ગોલોકધામમાંથી વ્રજમાં આવ્યા તે શ્રીહરિ એ યશોદાજુની કૂખે જન્મ લીધો (પ્રકટ થયા). ક્ષીર સાગરમાં પોટેલા નારાયણા, પૃથ્વીની, બ્રહ્માજુની તથા શિવજુની પ્રાર્થનાથી દેવકીજુની કૂખે પ્રકટ થયા અને વસુદેવજી દ્વારા યશોદાજુ પાસે પદ્ધાર્યા. વસુદેવ યશોદા પાસેની બાળકીને લઈ ગયા બાદ ગોલોક ધામવાળા શ્રીહરિ યશોદાની કૂખે પ્રકટ થયા. યશોદાજુને આ આખી વાતની ખબર ન હોતી કારણ કે નિંદ્રાધીન હતાં. બન્ને બાળક એક સ્વરૂપ થઈ ગયા. બન્ને બાળકે આ જ સ્વરૂપે વ્રજમાં લીલાઓ કરી.

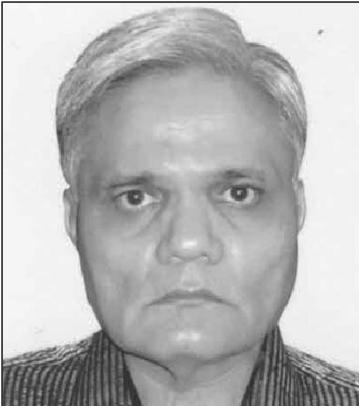
ગર્બસંહિતામાં શ્રીનાથજુબાવાનાં પ્રાકટ્યનો તેમ જ મહાપ્રભુજુનો વર્ષો પહેલાં ઉલ્લેખ થયેલો છે. પુષ્ટિમાર્ગ પરિપક્વતાનું દાન કરે છે, પાત્રતા જોઈએ. વૈષ્ણવમાં જે પરિપક્વતા જોઈએ એ આપણામાં નથી. કોઈ વિરલો હશે જેનામાં પરિપક્વતા હોય છે. શ્રીઠાકોરજુની કૃપાથી ભક્તિ પ્રદાન થાય છે. તેમાં વધારો થતા થતા વ્યસન અવસ્થા આવે છે. પછી પરિપક્વતાનાં પગથીયા ચટાય છે. જીવાત્મા સ્વભાવથી જ દુષ્ટ છે એમ શ્રીમહાપ્રભુજુ આજ્ઞા કરે છે. શ્રી મહાપ્રભુજુની પહેલી આજ્ઞા આચાર વિચારની છે તે જ આપણાંથી પળાતી નથી પછી આગળની વાત જ ક્યાં રહી ?

પરિપક્વતા જીવનમાં જોઈએ પછી દરેકમાં આવી શક્તિ નથી. નવી ટેકનોલોજીની પદ્ધરામણી થવાથી તેના વપરાશમાંથી લોકોને સમય મળતો નથી પછી ભગવાન તરફ ક્યાંથી ઝૂકાય !? મોજમસ્તીનું જીવન બની ગયું છે. જાણે અમરત્વ પ્રાપ્ત કરીને ભૂતળ પર ન આવ્યા હોય. લાગણીનો શૂન્યાવકાશ નજરે પડે છે. માનમર્યાદા, નિતિપૂર્ણજીવન પર પૂર્ણવિરામ મૂક્તાં જાય છે. પૈસા રાતોરાત ભેગા કરવાની વૃત્તિએ વેગ પકડ્યો છે. આવા સંજોગોમાં કચાશ જ રાજ કરે. પરિપક્વતાને પ્રવેશ જ ન મળે. નકારાત્મક લાગતા લખાણમાં સત્યતા છૂપાયેલી હોઈ શકે છે. સ્વાર્થવૃત્તિએ મંગા મૂકી છે. આવા કટુતા ભરેલા હૃદયમાં શ્રીહરિ કેવી રીતે નિવાસ કરે ?

- નવિનચંદ્ર દશરથલાલ ગાંધી, ભરુચ (હાલ વડોદરા)

જ્યોતિબેન કેશવલાલ શાહ પરિવાર, (મુલુન્ડ - મુખદી) જય શ્રી કૃષ્ણા.

“હૃદયનો ભાર હળવો કરવો છે”

જુંદગીની સફરમાં માણસ જ્યારે તેના છેલ્લા અંતિમ પડાવમાં આવે છે ત્યારે તેણે કરેલા પાછલા વર્ષોના બનાવો પણ ચાદ આવતા જ હોય છે. જે દરેકના જીવનમાં બનતા હોય છે. આ એક સહજ માનવવૃત્તિ જ હોય છે. દરેક જીવની કહેવાની રીત સમજાવવાની રીત અલગ અલગ હોઈ શકે છે. આ સમયે મને સ્વ. મુકેશજીએ ગાયેલું અને સ્વ. શૈલેન્ડ્રજીએ લખેલું ‘તિસરી કસમ’નું ગીત ચાદ આવે છે : -

“લડકપન ખેલ મેં ખોયા,

જવાની નીંદભર સોયા,

બુટાપા દેખકર રોયા,

વોહી કિસા પુરાના હૈ”

આજે અહીં મારે હૃદયનો ભાર હળવો કરવો છે. એટલે હું મુદ્દા ઉપર આવું છું કે આપણે આ દુનિયામાં જન્મ લઈએ છીએ ત્યારે આપણી પાસે શું કોઈ પસંદગી હોય છે કે મારે અમુકજ કુટુંબમાં જન્મવું છે ! મારે અમુક જ પસંદગીના માતા-પિતા જ જીવનમાં જોઈએ છીએ ! અરે ! પરિવારના કોઈ સભ્યોની પણ આપણી પાસે કોઈ પસંદગી હોતી નથી. છતાં પણ સંસારમાં દરરોજ કેટલાય માનવી, પશુપક્ષીઓનો ઉદય થાય છે અને સંસાર વર્ષોથી આમ જ ચાલ્યા કરે છે અને ચાલ્યા કરશે. આપણાં પહેલાં કેટકેટલી પેટીઓ આવી અને ગઈ હશે ! કોઈ વડીલ હશે તો તેને વધુમાં વધુ સાત પેટીઓના નામ ચાદ હશે. અને ભવિષ્યમાં આપણું અસ્તિત્વ કેટલું રહેશે તે પણ સમજવા જેવો યક્ષ પ્રશ્ન છે. અને કોણ કેટલું ચાદ રાખશે ? તે પણ શું વિચારવા જેવો પ્રશ્ન નથી ?

શ્રી રવિન્દ્રનાથ ટાગોર જ્યારે મૃત્યુ પામ્યા તેના બે દિવસ પહેલા તેમણે કહું હતું :-

“હે પરમાત્મા ! હું કેટલો અનુગ્રહિત છું. કેવી રીતે કહું ! તે મને જીવન આપ્યું જે મેળવવાની કોઈ જ પાત્રતા મારામાં હતી નહીં, તે મને શ્યાસ આપ્યો જે મેળવવાનો કોઈ અધિકાર મારો ન હતો. તે મને સૌંદર્યનો, આનંદનો અનુભવ કરાવ્યો જેને માટે મેં કોઈ કમાણી કરી નથી. હું ધન્ય થયો છું. તારા અનુગ્રહના બોજથી ડૂબી ગયો છું અને જીવનમાં મને કોઈ દુઃખ થયું હોય, કોઈ પીડા થઈ હોય, કોઈ ચિંતા થઈ હોય તો તે માત્ર ને માત્ર મારી જ ભુલથી થઈ હશે. તારું આપેલું જીવન તો ખૂબ ખૂબ આનંદપૂર્ણ હતું.

હું નથી કહેતો કે તું મને જીવનથી મુક્તિ આપ. તું યોગ્ય સમજે તો મને

જીવનમાં વારંવાર મોકલ્યા કર. તારું આપેલું જીવન તો અંત્યત આનંદપૂર્ણ હતું અને તેના માટે હું અનુગ્રહિત છું.”

આ જે કૃતજ્ઞતાનો ભાવ છે તે સમગ્ર જીવન સાથે સંયુક્ત થવો જોઈએ. વિચારો સાથે તો ખરો જ પણ આહાર સાથે પણ વિશેષરૂપે થવો જોઈએ. ત્યારે જ આપણું જીવન સમ્યક્ થઈ શકે છે.

હજુ પણ આપણે હૃદયના ઉંડાણમાં થોડુંક જોઈએ, વિચારીએ ત્યારે પેલું ગીત યાદ આવે છે :—

“સર્કસ હાઁ.. હાઁ... હાઁ... હાઁ,
હાઁ બાબુ, યે સર્કસ હૈ સો તીન દંટે કા,
પહેલા દંટા બચપન હૈ,
દૂસરા જવાની હૈ,
તીસરા બુટાપા હૈ...

આ કુદરતનો નિયમ છે તે બદલી શકાતો જ નથી. જીવનની શરૂઆત બસ એ રીતે થાય છે કે જેવી રીતે નદી પર્વત ઉપરથી એક પ્રચંડ ધોધ રૂપે ઉપરથી નીચે પડે છે. શરૂઆતની અવસ્થામાં નદીને કાંઈ ખબર હોતી નથી કે તેનું સર્જન શેના માટે થયું છે. તેની તાકાત સામે અનેક ચીજવસ્તુઓને પ્રવાહમાં તણાવવું પડ્યું હશે અનેકનું અસ્તિત્વ પણ જોખમાયું હશે. પરંતુ એ પ્રચંડ પાણીના પ્રવાહને કોણી પડી હોય છે ? તેનું તો કાર્ય છે કે પહાડ ઉપરથી નીચેની સપાટ જમીન ઉપર રેલાવવું ત્યાંથી આગળ વહેવું અને પછી સમંદરમાં સમાઈ જવાનું.

બાળપણ પણ આવું જ છે. તે વખતની આપણી અવસ્થા પણ પેલા પર્વત ઉપરના પાણી જેવી જ હોય છે. બાળપણની કલ્પના, તેની મર્સ્તી, તેની શક્તિ ભલે દરેકમાં એક જેવી ન હોય પણ મોટે ભાગે સરખી જ હોય છે. જેમ જેમ ઉંમર વધતી જાય શક્તિ ઓછી થતી જાય અને વિચાર કરવાની શક્તિ વધતી જાય તેમ તેમ તેની ગતિ ઓછી થતી જાય અને છેલ્લું ચરણ જે મહાસાગર છે તેમાં બસ વિલિન થવાનું. જેમ નદીનું પાણી પર્વત ઉપરથી પડે છે ત્યારે તો કેટલું નિર્મળ અને શુદ્ધ હોય છે અને જેમ જેમ તે આગળ જાય તેમ તેમ તેનામાં અનેક કચરો ભેગો થાય છે અને એ જ નદી મલીન બને છે - બસ આપણું જીવન પણ આવી રીતે જ મલીન બને છે અને તેને શુદ્ધ કરવા માટે હૃદયને હળવું બનાવવું પડે, હૃદયને ટંટોળવું પડે. જો આપણે હૃદયને શુદ્ધ રાખીશું તો મન તો તેનું પ્રતિબિંબ છે. તેને શુદ્ધ થયા વિના છુટકો જ નથી.

આના માટે આપણે પરમપિતા પરમાત્માને માત્રા સાચા હૃદયથી પ્રાર્થના જ કરવી રહી કે,

ગો.વા. રમેશરાંદ્ર કાંતિલાલ પરીખ (કડી)ના જ્ય શ્રી કૃષ્ણા હ. માલતીબેન, દેવીબેન, અરુણાબેન

રીલીફ સિનેમા, અમદાવાદ (ઈન્ડુભાઈ ડી. શાહ એન્ડ બ્રિધર્સ)ના સૌજન્યથી.

“હું તારી પાસે મારા જીવનની કિંતાબના તમામ પાનાઓ ખૂલ્લાં કરી દેવા માગું છું. કારણ કે કેટલાંક દુઃખો એવા હોય છે કે જેને પ્રગાટ કરી દેવાથી માણસ હળવો કુલ થઈ જાય છે. આપણે જ્યારે પરમાત્મા પાસે આપણા પાપોની કબૂલાત કરીએ છીએ કે તરત જ આપણે સઘણાં પાપ મુક્ત થઈ જઈએ છીએ. આપણે તેની સામે આપણાં કલંકિત ભૂતકાળને ખૂલ્લો મુક્તીએ તે જ ઘડીએ તે આપણું ઉજ્જવળ ભવિષ્ય આપી દે છે. આપણે તેની પાસે આસુંઓની ગંગા વહાવીએ છીએ કે તેંતે તરત જ આપણાને સ્મિતસભર બનાવી દે છે.”

જીવનમાં કરમની કઠીનાઈ તો એ છે કે આપણે એકાદપણ નાનું સલ્કાર્ય કર્યું હોય તો તેને વિશાળ ચોગાનમાં જાહેર કરી આપણાં અહંકારને આપણે પોષતા હોઈએ છીએ. માટે હે પરમાત્મા ! જીવનમાં જામી ગયેલા આવા અહંકાર, રાગ-દ્રેષ્ણા મળને, વિષયવાસનાના મળને, ખાલી કરવાનું સ્થાન જોઈતું હતું અને તારા મળવાથી હૃદયના તમામ મળ ખાલી થાય છે અને તે ફરી પાછા ભરાતા નથી. તારી પાસે તિરસ્કાર નથી મળતો, પ્રેમ મળે છે, અવગાણના નથી મળતી, હૂંક મળે છે. સજા નથી મળતી, ક્ષમા મળે છે.

પ્રભુ !! એકવાર ફક્ત એકવાર મને મારું હૃદય તારી પાસે ખાલી કરવા દે.

- કિશોર નંદલાલ પરીખ

“કયાં સુધી ?”

હથોળીમાં ચાંદ કયાં સુધી જોયા કરિં,
 આકાશના તારાનો કયાં સુધી શોદ્યા કરિં.
 છબી કે પડછાયો મારો, અવટવ મનાનો,
 આયનામાં જોઈ હું કયાં સુધી રોયા કરિં?
 રણમાં ખજૂરીની પાછળ ઝરણાં છે, ખંબાર છે.
 આંખમાં મૃગાજળ છે. કયાં સુધી શોદ્યા કરિં ?
 હથોળીના હરણાનો, બંધન નથી ગમતાં,
 દોડવાના સ્વભાવ છે સાથે કયાં સુધી દોડયા કરિં ?
 તામે તાં પેલે પારથી, અવાજ દેતાં રહ્યાં
 ડૂંબી જવાની બીકે કયાં સુધી કિનારે તાર્યા કરિં ?
 સામયના પ્રવાહમાં બાધું વિખરાયા કરે,
 નાવી, નાવી, મહેલાતા, કયાં સુધી બાંદયા કરિં ?

- સંકલન, દિલીપ શાહ, મુખ્ય

ગોકુલ મેટરલાઈઝ પ્રા. લિ. (અમદાવાદ)ના સૌજન્યથી.

The Orange Fruit of Unity

What about think you for Orange ? When you look that and what do you fill about that ? હું તમને સમજાવું છું. હું તમને આ અદ્ભૂત ફળ વિશે થોડી માહિતી આપું છું.

હું જ્યારે આ ધરતી ઉપરના આ અદ્ભૂત ફળને જોવું છું ત્યારે મારા મનમાં એક અજબ પ્રકારની અનુભૂતિ થાય છે.

“સંતરુ” જેમાં કુદરતે પોતાની અદ્ભૂત કરામતને કુશળતાથી દાખવી છે. ઈશ્વરે એના રૂપ, રંગ અને આકાર સાથે એમાં એકતા પણ અજાયબીથી દાખવી છે. એનાં આકારમાં જ એની એકતાનો આભાસ થાય છે. So, I told about that “The wonder art of GOD and universal of Unity”. સંતરાની ચીરીઓ જ્યારે એકબીજા સાથે સંકળાયેલી હોય છે ત્યારે એવું લાગે છે કે જાણે એક પરિવારના સભ્યો એકબીજા સાથે બેટી રહ્યાં હોય. “The Equity of Unity” અને એનું ઉપરનું પડ આવરણ ટાલ બની જાય છે. The upper class is discover them and security for that અને એનું રક્ષણ કરે છે. બસ, આજ રીતે આપણાં પરિવારમાં પણ એકબીજા સાથે રહેવાની સમજદારી અને એકતા હશે તો આપણું કામ આસાનીથી પાર પડશો અને કોઈ પણ કાર્યમાં સફળતા મળશો. So, I told just the unity of Equity is our quality.

How describe of orange words ? That's describe bellow :

O	-	Order
R	-	Relation
A	-	Arrangement
N	-	Never Mind
G	-	Group
E	-	Evenly
- Orange is order to relation arrange never mind group evenly.

This is my priority.

- Tanvi Kinkhabwala

સવિતાબહેન રામલાલ પરીખ (કડી) પરિવારના જય શ્રી કૃષ્ણા.

ડિજિટલ ભારણ

દિવસે દિવસે ડિજિટલ જિંદગીનો ભાર વધતો જાય છે. કહેવાય તો એવું છે કે, જેમ જેમ ડિજિટાઇઝેશન વધતું જશે તેમ તેમ રોજુંદુ જીવન સહેલું થતું જશે. પણ હકીકત એ છે કે, દિન પ્રતિદિન સ્ટ્રેસ વધી રહ્યો છે. અતે એ પણ નોંધવું રહ્યું કે, બ્રહ્માંડનો સર્વ વહેવાર મૂળે એનેલોગ (analog) છે. એટલે એટલું તો સ્વીકારવું પડશે કે, જેમ જેમ જીવનમાં ડિજિટલતા આણીશુ તેમ તેમ મૂળથી વિરુદ્ધ દિશામાં ગતિ કરતાં જઈશું અને મૂળ પ્રવાહની વિરુદ્ધમાં જતી આવી ગતિ ખરેખર ખુબ પ્રયત્નો માંગી લે છે. થકવી નાખે છે. ભારતમાં ડિજિટલ અને એનેલોગ વચ્ચેની ખાઈએ કંઈક વિશેષ પરિસ્થિતિ ઊભી કરી દીધી છે. મૂળે કરોડ લોકો વચ્ચે સંસાધનો ટાંચા પડે છે અને તેમાં હવે ડિજિટાઇઝેશનને સૌ પર વધારાનો ભાર નાખ્યો છે. આપણે જે T.V. જોઈએ છીએ તે ડિજિટલ માળખા પર ચાલે છે. પૈસાનો વહેવાર ધીરે-ધીરે ડિજિટલ નાવડી પર હલેસા ખાવા લાગ્યો છે. સરકારી કામકાજમાં પ્રજાને છેડે કમ્પ્યુટર મૂકી દેવામાં આવ્યું છે. એવું છસાવવામાં આવે છે કે, ડિજિટાઇઝેશનને લીધે બ્રષ્ટાચાર આચરવાનું અધરં થઈ જશે પણ સિસ્ટમ માત્ર બ્રષ્ટાચારીઓ માટે જ નહીં સામાન્ય પ્રજા માટે પણ એટલી જ અધરી થઈ ગઈ છે.

એક તો મૂળ ભારતીય માનસ અવળયંદુ, એટલે કામકાજની પ્રક્રિયાઓ અટપટી રાખવી પડે. સાત જગ્યાએ સહી કરો અને સતત પાનાનું ફોર્મ ભરો ત્યારે કોઈ એક કામ પાર પડે. અભણ માણસનું ગજું નહીં. ભણેલા પણ અટવાઈ જાય એટલે એજન્ટનો/વચ્ચેટિયાઓનો સહારો લેવો પડે. તેમનાં ખીસાં ગરમ કરવા પડે. તેવામાં હવે ડિજિટલાઇઝેશનને લીધે અંગ્રેજુમાં કામકાજ કરવાનું થયું. કમ્પ્યુટર અને અંગ્રેજુ જાણતા હોય તેવા માત્ર બે-પાંચ ટકા લોકોનાં હાથમાં બધી સરકારી સિસ્ટમ રમતી થઈ ગઈ. સામ્યવાદી સરકારો જેવી વ્યવસ્થા થઈ ગઈ. સિસ્ટમનાં વિકેન્દ્રીકરણનાં નામે અમુક વિશેષ વર્ગને માફક આવે તેવું તંત્ર બની ગયું.

સૌથી મોટો આધાત થયો TV પર. પહેલાં ધાબા પર એન્ટેના લગાડીને મર્ટીથી TV જોતા હતા. એ હતું TV નું એનેલોગ પ્રસારણ. એક વાર નો TV અને એન્ટેનાનો ખર્ચો કર્યો એટલે પત્યું. TV પૂરતું વીજળીનું બિલ આવે, તેટલું જ. બાકી કોઈ ખર્ચો નહીં. પછીથી કેબલ TV ભલે આવ્યા પણ સરકારી દૂરદર્શન તો મફતમાં જેવા મળતું હતું. માત્ર દૂરદર્શન જોવું હોય તો દર મહિને ૩૫૦ રૂપિયાનો કેબલનો ખર્ચો કરવાની જરૂર નહીંતી.

સ્વ. રસિકલાલ લલ્લુભાઈ શાહના પરિવારના જય શ્રી કૃષ્ણા.

સ્વ. સમજુબેન જ્યંતિલાલ ગાંધીના જ્ય શ્રી કૃષ્ણા.

દૂરદર્શનની ૧૮-૨૦ ચેનલો પૂરતી હતી. સમાજનાં હાંસિયામાં જુવતો એક મોટો વર્ગ દૂરદર્શન થકી એકમેક સાથે અને આડકતરી રીતે સરકાર સાથે જોડાયેલો રહેતો હતો. પણ પછી વિદેશી ચેનલોનાં દબાણમાં આવી જઈને સરકારે TV ના ડિજિટાઇઝેશનનો નિર્ણય લીધો. તે સાથે જ બધે સેટ-ટોપ બોક્સ લગાવવા જરૂરી બની ગયા. જેટલા TV તેટલા સેટ-ટોપ બોક્સ જોઈએ. એક સેટ-ટોપ બોક્સની કિંમત ૨૦૦૦ રૂપિયા ગણો અને ધારો કે આ દેશમાં એક કરોડ સેટ-ટોપ બોક્સની જરૂર પડી તો સામાન્ય માણસનાં ગજવામાંથી નાહકનાં ૨૦૦૦ કરોડ પડી ગયા. આ સેટ-ટોપ બોક્સનું નિર્માણ જો ભારત સરકારના ECL ઉપક્રમે થતું હોત તો વાંધો નહતો પણ આપણા કરતા ચીન દેશમાં આ સેટ-ટોપ બોક્સ સસ્તા બને છે. તે રાહે એક સામદું આટલું હુંડિયામણ વિદેશ તરફ ખેંચાઈ ગયું.

સરકારે એનેલોગા દૂરદર્શનનું પ્રસારણ પણ બંધ કરી દીધું. દૂરદર્શનના ડિજિટાઇઝેશનની સાથે જ ગરીબ લોકો પાસેથી TV ઝૂટવાઈ ગયું. (હવે સેટ-ટોપ બોક્સ થકી જ સરકારી દૂરદર્શન પકડી શકાય છે. જેની પાસે સેટ-ટોપ બોક્સ નથી તે સરકારી દૂરદર્શનના દાયરામાંથી પણ બહાર નીકળી ગયા.) સરકાર પોતાનો અવાજ TV થકી આખા દેશનાં ખૂણે ખૂણે પહોંચાડી શકતી હતી. પરંતુ હવે તે તંતુ પણ તૂટી ગયો. (એટલે તો મનની વાત રેડીઓ પર કહેવા આવવું પડ્યું) સરકાર અને (દર મહિને કેબલના પૈસા ચૂકવી શકે તેવા, સેટ-ટોપ બોક્સ વસાવી શકે તેવા) પૈસાદાર લોકો ડિટિજલ ચુગામાં અને ગરીબ વર્ગ એનેલોગા ચુગામાં એમ સ્પષ્ટ વિભાજન થઈ ગયું. તે જ રાહે, સ્માર્ટ ફોનનાં અને Wi-Fi નાં પૈસા ચૂકવી શકે તેવો વર્ગ, કમ્પ્યુટર અને અંગ્રેજી જાળનારો વર્ગ એક તરફ અને બાકી બધાં (એનેલોગા જુવન જુવનારા) બીજુ તરફ એવું સ્પષ્ટ વિભાજન ઉપસીને આવ્યું. સરકારી અને અસરકારી સંસાધનોનાં ડિજિટાઇઝેશનને લીધે તકલીફ એ ઊભી થઈ છે કે, વિવિધ સ્તરે સત્તા અને શક્તિ આ નાના (સરકાર અને ધનિક એવા) વર્ગનાં તાબા આવી ગઈ છે અને ઘણો મોટો એનેલોગા વર્ગ આ નાનકડા સમૂહની દયા/રહેમ પર જુવતો થઈ ગયો છે.

ટેબલની પેલી તરફ બેઠેલો “સર્વર ડાઉન છે.”, “કનેક્ટિવિટી નથી” એવા અંગ્રેજી-સભર વાક્યો બોલીને આપણું કામ અટકાવી દે છે આવા વિધનો ક્યારે ટળશે અને આપણું કામ ક્યારે પતશે તે અંદાજ આવતો નથી. એનેલોગા ટબે કામકાજ થતું ત્યારેય વિધનો કાંઈ ઓછા ન હતાં પણ ડિજિટાઇઝેશન આવ્યા પછી આ નવા પ્રકારની અડયણો તેમાં ઉમેરાઈ છે. કોઈ કામ પાર પાડવામાં પહેલા માત્ર ધીરજની જરૂર હતી હવે અંગ્રેજી અને કમ્પ્યુટરનું જ્ઞાન પણ જોઈએ છે. સ્માર્ટ ફોન અને કનેક્ટિવિટી પણ જોઈએ છે. ગરીબો, ઉંમરલાયક લોકો અને સ્ત્રીઓ પાસે ડિજિટાઇઝેશનનાં આ નવા સાધનો

સનેહલતાબેન પ્રફુલચંદ્ર ગાંધી (મુંબઈ)ના જ્ય શ્રી કૃષ્ણા.

સ્વ. ચીનુભાઈ આર. શાહ (અમદાવાદ)ના જય શ્રી કૃષ્ણા.

પ્રમાણમાં ખુબ ઓછા છે. એટલે આ આખો (એનેલોગ) વર્ગ હાંસિયામાં ધકેલાઈ ગયો છે.

જુવાનિયાઓ માટે અને અંગ્રેજુ માધ્યમમાં ભણતા બાળકો માટે વાતાવરણ જરા અનુકૂળ છે અને તેમને માથે સરવાળે જવાબદારીઓ ઓછી તેથી તેમણે આ નવી ડિજિટલ જિંદગીમાં જલ્દી અનુકૂળન સાધી લીધું છે. પણ હવે તેઓ વાતે વાતે એનેલોગ વર્ગના લોકોની મશકરી કરતા રહે છે. પોતે કેવા ચટિયાતા છે એવું જતાવતા રહે છે. “દુનિયા આગળ વધી ગઈ અને આપણે પાછળ ધકેલાઈ ગયા” એવો હીણપતનો ભાવ એનેલોગ વર્ગમાં કાચમ જોવા મળે છે. હકીકતમાં ડિજુટલમાં એવું કશું ચઢિયાતું નથી. ડિજુટલ માટે એક સ્વતંત્ર માળખું જોઈએ છે અને તે માળખું મૂળથી એનેલોગ માળખાનાં આધાર પર જ ઊભું છે. જો એનેલોગનો આધાર ના હોય તો ડિજિટલ એક પળ પણ સ્વતંત્રપણે ટકી શકે તેમ નથી.

હા, ડિજિટલનું સ્વરૂપ લવચિક છે. COPY કાટવી-જથ્થાબંધ નકલ કરવી સહેલી છે. તેની સામે એનેલોગ થોડું જડ જરૂર લાગશે. સંગ્રહણ અને વિસ્તરણની જે સગાવડ ડિજુટલમાં છે, તે એનેલોગમાં કચારેય ન હોઈ શકે. દા.ત. પહેલા ઓડિઓ કેસેટમાં રેકોર્ડિંગ થતું ત્યારે એક કેસેટમાં માંડ ૨૦-૨૫ ગીતો સમાતાં. હવે ડિજિટલ રેકોર્ડિંગ થાય છે ત્યારે નાની પેનદ્રાઈવમાં ૪૦૦-૫૦૦ ગીત આરામથી સમાવી શકાય છે. વળી, તે એનેલોગ ઓડિઓ રેકોર્ડિંગ જે મારે પરદેશ પહોંચાડવું હોય, તો કેસેટ પહોંચાડતા દિવસો નીકળી જાય. ડિજિટલ સ્વરૂપમાં ઓડિયો ચપટી વગાડતામાં દુનિયાભરમાં છવાઈ જાય છે. આ સંગ્રહણ અને વિસ્તરણનો ફાયદો બાજુ પર મૂકીને ડિજિટાઈઝેશનનાં ગેરફાયદા તપાસી જોઈએ.

“ડિજિટલ સાધનો વાપરવામાં સજગતા ખુબ જોઈએ. અંખ-કાન-સ્પર્શની ઈંદ્રિયો બરાબર ચપળ જોઈએ. જો દસ્તિ નબળી હોય – બેતાળાંનાં નમ્બર આવી ગયા હોય તો કમ્યુટર-સ્ક્રીન પરનાં આંકડા બરાબર દેખાતા નથી. પાસવર્ડ ટાઈપ કરવામાં ભૂલ થઈ જાય છે અને તેથી ગાડી અટકી પડે છે. જો ઉમરને લીધે હાથ ધૂજતો હોય તો ટચ-સ્ક્રીન પર મેસેજ ટાઈપ કરવામાં અડયાણ આવે છે. રેકોર્ડ મેસેજ સાંભળવાનો આવે- “હિન્દી કે લીધે એક દબાએ ઔર ઈંગ્લીશ કે લઈએ દો” અને કાને બરાબર સંભળાતું ન હોય તો પાછી ઉપાધી. મગાજ બરાબર સચેત ન હોય, માંદગી/ઉમર/હાડમારી/ગારીબીને લીધે મંદ પડી ગયું હોય તો ડિજુટલનાં પાટા પર ગાડી બિલકુલ દોડે તેમ નથી. તેમાં જો એનેલોગનો વિકલ્પ ન હોય તો અસ્તિત્વ સંપૂર્ણપણે લડખડાઈ જાય છે. પાંગળા થઈ જવાય છે. એવામાં પૈસાદાર/જુવાનિયાઓની ગુલામી કર્યા સિવાય છૂટકો નથી.

**પહેલાં ઘઉં કે સીંગતેલ જેવી વસ્તુઓનાં કાળાબજાર/સંઘરાખોરી શક્ય હતી.
ચંદુલાલ મગનલાલ શાહ તથા કંચનગૌરી ચંદુલાલ મગનલાલ શાહની સ્મૃતિમાં સૌને જય શ્રી કૃષ્ણા.**

સ્વ. જીવણલાલ શાહ (દેશોજવાળા)પરીવારનાં જય શ્રી કૃષ્ણ

હવે સ્પેક્ટ્રમ કૌભાંડ પણ થવા માંડ્યા છે. સ્પેક્ટ્રમ એ અમૂક તરંગાલંબાઈનાં તરંગોનો જથ્થો છે. એ જથ્થામાંથી અમુક તરંગો આપણે ખરીદીએ છીએ જ્યારે આપણે મોબાઈલમાં ડેટા-પ્લાન ખરીદીએ છીએ ત્યારે. જ્યારે Wi-Fi ના પૈસા આપીએ છીએ ત્યારે TV ના કેબલવાળાને / DTH માટે પૈસા આપીએ છીએ એ પણ લગાભગ આવું જ છે. જો ડિજિટલ બધે ફરજીયાત થઈ જાય તો આ ગરીબ દેશને પરવડે તેમ નથી. જ્યાં રોટી-કપડાં-મકાનનું ઢેકાણું માંડ પડતું હોય, ત્યાં ફરજીયાત તરંગો ખરીદવા પડે તે અન્યાય છે. ધણી બધી જગતાએ હવે કામકાજ માત્ર Online જ થાય છે. (વડોદરા ઈ કોઇ પણ કામ માટે પૈસા ભરવાનાં હોય તો ફરજીયાત Online જ ભરવા પડે. એનેલોગ વ્યવસ્થા જ નથી. આ દેશને આવું ડિજિટલ માળખાનું ભારણ પરવડે તેમ નથી.

તદુપરાંત આ ડિજિટલ માળખામાં હિસ્સેદારી પણ શક્ય નથી જણાતી. જો જમીનનો ટુકડો હોય તો ઘઉંની ખેતી કરીને ઘઉંનાં કારોબારમાં ભાગીદારી કરી શકાય છે. સીંગ પકવીએ તો સીંગતેલનાં બજારમાંથી પણ આપણાને થોડો હિસ્સો મળવાની શક્યતા ઊભી થાય છે. પણ તરંગો જથ્થો કયાં વાવવો અને કયાંથી લણવો તેની કોઈ માહીતી નથી. ડિજિટાઈગેશનનાં કારોબારમાં સામાન્ય માણસ પાસે કમાવાની કોઈ તક નથી. ડિજિટલ નાણાંનો વ્યવહાર હોય કે કનેક્ટિવિટી આપીને કમાવાનું હોય-સધજું દેશ વિદેશમાં કોર્પોરેટ જગતનાં કળજામાં છે. તેઓ જે ભાવે અને જે શરતે આપે તે સ્વીકારવું રહ્યું. કયાંથી એવું સાંભળવા ન મળ્યું કે, સ્પેક્ટ્રમની લે-વેચનાં ધંધાને લીધે આટલી નોકરીઓનું સર્જન થયું. જેમ પેટ્રોલ પંપ ખોલીને કમાઈ શકાય છે તેમ તરંગોની દુકાન ખોલી શકાતી નથી. ઠેર-ઠેર સેટટોપ બોક્સ બનાવવાનો લઘુ ઉધોગ વિકસ્યો એવુંય નથી સાંભળ્યું. ડિજિટલ ધંધામાં વિદેશી અલીબાબા અને દેશી અનિલબાબાની કમાણી દિવસે ન વધે તેટલી રાતે વધે છે જેમ જેમ ડિજિટલાઈગેશન વધે છે તેમ તેમ સામાન્ય માણસ પાસેનો પૈસો કોર્પોરેટ જગત તરફ ટસડાઈને જઈ રહ્યો છે અને આમ જનતાને ભાગો તીરે ઊભા જુએ તમાશોનો ધાટ સર્જાયો છે. ફરજીયાત ડિજિટલાઈગેશન એટલે ફરજીયાત તમારો રોટલો ઝુંટવીને અલીબાબાને આપવાની વાત છે. ગાંધી-વિનોબા-માકર્સનાં અનુયાયીઓ એમની જુનવાણી વિચારસરણી અને જડ કાર્યપ્રણાલીને લીધે અપ્રસ્તુત બન્યા છે. તો પછી કદાચ આ ડિજિટલ યાતના બહુ વધી જાય તો ભગવાન નવો અવતાર લેશે.

ત્યાં સુધી એનલોગ જિંદગી જીવનારા દેશવાસીઓએ દર વર્ષે ભારતના અભજોપતિઓની સંખ્યા વધી એવા સામાચાર સાંભળીને ખુશ થતાં રહેવું.

- સોરમ કોટિયા

સ્વ. જશુભહેન તથા સ્વ. મફતલાલ પી. પરીખ (પાટણ)ના જય શ્રી કૃષ્ણ.

અમર નૈમિષભાઈ પરીખ (કેનેડા)ના જય શ્રી કૃષ્ણા.

GST અને મનોવિજ્ઞાન

ચાણક્યના અર્થશાસ્ત્રનું એક જાળીતું કથન છે કે જે રીતે મધમાખી ફૂલમાંથી મધ ચૂસે છે તે રીતે કરવેરા વસૂલ કરવા જોઈએ, કે જેથી મધમાખી અને ફૂલ બંનેનું અસ્તિત્વ ટકી રહે.

આપણા રાષ્ટ્રમાં તારીખ ૧ જુલાઈ, ૨૦૧૭થી અમલમાં આવેલ ગુડ્સ એન્ડ સર્વિસીસ ટેક્ષ વિશે સુજા વાચકોમાંથી ભાગ્યે જ કોઈ અજાણ હશે. કેન્દ્ર સરકાર અને રાજ્ય સરકાર દ્વારા લેવામાં આવતા વિવિધ આડકતરા વેરાઓને બદલે હવે માત્ર GST લેવામાં આવે છે. દાખલા તરીકે, ૧૨.૫ ટકાના દરે લેવાતી કેન્દ્ર સરકારની સેન્ટ્રલ એક્સાઈઝ ડયુટી અને ૫% ના દરે લેવાતા રાજ્ય સરકારના વેચાણવેરા / VATના સ્થાને હવે ૧૮ % ના દરે GST લેવામાં આવે છે. ૧ જુલાઈ ૨૦૧૭ પહેલાં ૧૨.૫% સેન્ટ્રલ એક્સાઈઝ ડયુટી સામાન્ય રીતે માત્ર કારખાના માલિકોએ ચૂકવવી પડતી હતી, જેનો બોજો ટ્રેડર્સ અને અંતે ગ્રાહકના માથે આવતો, પરંતુ તે ૧૨.૫% ડયુટી છૂટક વસ્તુ ખરીદનારના બિલમાં અલગથી દેખાતી ન હતી. છૂટક ખરીદનારને બિલમાં માત્ર ૫% VAT દેખાતો હતો, જ્યારે હવે ૧૮% GST દેખાય છે, જે દેખીતી રીતે વધુ જણાય છે. આમ, કરવેરાનો દેખીતો વધુ દર (rate) જનતાના માનસ પર અવળી અસર પાડી શકે છે.

કરવેરાના દર બાબતે જનમાનસ પર થતી અસર વિષે એરકન્ડીશાન્ડ રેસ્ટોરન્ટ દ્વારા પીરસવામાં આવતા ખાદ્ય પદાર્થો અને પીણાં પર લાગતાં GST નો કિસ્સો રસપ્રદ છે. GST લાગુ થયો ત્યારે આ સેવા પર ૧૮% GST હતો, જે જનતાને ખુબ ભારે લાગતો હતો. આના નિવારણ તરીકે તારીખ ૧૫ નવેમ્બર ૨૦૧૭થી સરકારે એરકન્ડીશાન્ડ રેસ્ટોરન્ટ પરના GSTનો દર ઘટાડીને ૫% કરી નાખ્યો, જે વાજ્બી લાગે છે.

પ્રસંગ-૧, તારીખ ૧ નવેમ્બર, ૨૦૧૭ :

બે ભિત્રો રેસ્ટોરન્ટમાં જાય છે અને મેનુ જોઈને રૂપિયા ૫૦૦ની વાનગી મંગાવે છે. બિલમાં આ કિંમત પર ૧૮% ના દરે રૂપિયા ૬૦ GST ઉમેરાય છે અને તેમણે રૂપિયા ૫૬૦ ચુકવવા પડે છે. દેખીતી રીતે જ તેમને રૂપિયા ૬૦નો GST વધુ લાગે છે.

પ્રસંગ-૨, તારીખ ૧ ડિસેમ્બર, ૨૦૧૭ :

સ્વ. સુભાષભાઈ આર. શાહ (વડોદરા)ના જય શ્રી કૃષ્ણા.

અરુણાભાઈ આર. શાહ (રંગવાળા) (વડોદરા)ના જ્ય શ્રી કૃષ્ણા.

તેજ બે મિત્રો, તેજ રેસ્ટોરન્ટમાં, તેજ વાનગી મંગાવે છે ત્યારે મેનુમાં આ વાનગીના રૂપિયા પદ્ધર થઈ ગયેલા હોય છે અને બિલમાં ૫%ના દરે રૂપિયા ૨૮ GST સાથે કુલ રકમ રૂપિયા પણ થાય છે. અહીં લેવામાં આવતો રૂપિયો ૨૮નો GST વાજબી લાગે છે, પરંતુ બિલની ટેક્સ સાથેની રકમમાં કોઈ ફરક નથી પડતો. પ્રસંગ કુલ ૧ અને પ્રસંગ રની સ્થિતિની સરખામણી કરતાં કેટલીક જાણીતી રેસ્ટોરન્ટના બીલો સોશિએલ મીડીયામાં ફરતા હતાં.

એક મહિનાના આ ટૂંકા ગાળામાં નથી તો માલ સામાનના ભાવ વધ્યાં કે નથી રેસ્ટોરન્ટે નફાનું માર્જુન વધાર્યું, છતાં વાનગીની કિંમત રૂપિયા ૫૦૦થી વધારીને રૂપિયા પદ્ધર કરવી પડે છે, જ્યારે GSTની રકમ રૂપિયા ૮૦ થી ઘટીને રૂપિયા ૨૮ થઈ ગઈ છે. આમ છતાં રેસ્ટોરન્ટને નફામાં વધારો કે સરકારને GSTની આવકમાં ઘટાડો થતો નથી. શું આ શક્ય છે ? તેનો જવાબ છે હા. આ સમજવા માટે આપણે ખરીદી પર લાગેલાં GSTની ઈનપુટ ટેક્સ કેડિટ (ITC) નું ગણિત સમજવું પડે. ઈનપુટ ટેક્સ કેડિટને ‘વેરા શાખ’ કે ‘સેટ ઓફ’ તરીકે પણ ઓળખવામાં આવે છે. અગાઉનો ૧૮%નો દર રેસ્ટોરન્ટને ઈનપુટ ટેક્સ કેડિટ (ITC)ના ફાયદા સાથેનો હતો, જ્યારે અત્યારના ૫%નાં દરમાં ITC નો કોઈ લાભ રેસ્ટોરન્ટને મળતો નથી. બીજા શબ્દોમાં કહું તો ૧૫ નવેમ્બર ૨૦૧૭ અગાઉ રેસ્ટોરન્ટ દ્વારા ખરીદવામાં આવેલ વરતુઅઓ અને સેવાઓ પર ભરવામાં આવેલ રૂપિયા દરનો GST તેમને જમા મળતો હતો (ITC કેડિટ મળતી હતી.) આં ITC વાપર્યા પછી ખૂટતો રૂપિયા ૨૮નો GST જ રેસ્ટોરન્ટે રોકડેથી ભરવાનો રહેતો. જો કે તેઓ GSTના રૂપિયા ૮૦ ગ્રાહકો પાસેથી વસ્તુલી શકતા હતાં. જ્યારે હવે તેમને ૫% લેખે GSTના રૂપિયા ૨૮ વસ્તુલ કરવાના છે અને રોકડેથી ભરવાના છે.

આમ હવે રેસ્ટોરન્ટની ખરીદીનું Costing ઉંચું જાય છે અને તેથી તેમની વાનગીઓ કે પીણાંની કિંમત વધુ થાય છે. ઉદાહરણ તરીકે, એક રેસ્ટોરન્ટ દ્વારા વેંચતા રૂપિયા ૧૦૦ના બર્ગરમાં જો ૭૨ રૂપિયાની સામગ્રી અને સેવાઓ GST paid ખરીદાતી હોય, તો આ ૭૨ રૂપિયામાં સમાવિષ્ટ રૂપિયા ૧૨નો GST તેમને ૧૫ નવેમ્બર ૨૦૧૭ પહેલાની સ્થિતિમાં જમા મળતો હતો. આથી તેમની ખરીદીની cost માત્ર રૂપિયા ૬૦ (૭૨-૧૨) રહેતી હતી. આમાં અન્ય ખર્ચ તથા નફાના રૂપિયા ૪૦ ઉમેરીને તેઓ બર્ગરની કિંમત રૂપિયા ૧૦૦ + ૧૮% GST રાખતા હતાં. અહીં રેસ્ટોરન્ટ ગ્રાહક પાસેથી રૂપિયા ૧૮ GST લઈ શકતું હતું, પરંતુ તેઓ માત્ર રૂપિયા ૬૦નો GST રોકડેથી

સ્વ. શાહ ગવેરીલાલ વીરજુના જ્ય શ્રી કૃષ્ણા.

ચુક્કવતા હતા. જ્યારે બાકીના રૂપિયા ૧૨નો GST ઈનપુટ ટેક્સ કેડિટમાંથી ચુક્કવતા હતાં. જ્યારે ૧૫મી નવેમ્બર ૨૦૧૭ પછી આજ કિસ્સામાં તેમની cost રૂપિયા ૬૦ ને બદલે રૂપિયા ૭૨ થઈ જાય છે. તેમાં અન્ય ખર્ચી તથા નફાના રૂપિયા ૪૦ ઉમેરીએ તો તેમને બર્ગારની કિંમત રૂપિયા ૧૧૨ રાખવી પડે. આ કિંમત પર ૫%ના દરે રૂપિયા ૫.૬૦ GST લાગે. આમ ગ્રાહકના હાથમાં રૂપિયા ૧૧૭.૬૦ (૧૧૨ + ૫.૬૦), જેને રાઉન્ડ ઓફ કરતાં રૂપિયા ૧૧૮નું બર્ગાર પડે, જે પહેલા પણ તે જ ભાવે મળતું હતું. સરકારને GSTની રોકડ આવક પહેલા કિસ્સામાં રૂપિયા ૬ હતી, જે પછીના કિસ્સામાં રૂપિયા ૫.૬૦ થાય છે. આમ કહી શકાય કે ઈનપુટ ટેક્સ કેડિટના કાયદા સાથેના GSTના ૧૮%ના ઊંચા દર અને ITCના ફાયદા વગરના ૫%ના નીચા દરમાં ઘણી વાર ઝાડો ફરક રહેતો નથી. પણ લોકમાનસ પર મોટો ફરક પડે છે. જોકે, જુદા જુદા કિસ્સામાં આ ગણિત જુદું જુદું હોઈ શકે.

બાંધકામ દરમિયાન બુક કરાવાતાં મકાનો પર લેવાતા GSTના દરમાં ફેરફાર એ આવાં મનોવિજ્ઞાનનું બીજું ઉદાહરણ છે. બિલ્ડરને મળતી ઈનપુટ ટેક્સ કેડિટને લીધે બાંધકામની COST નીચે આવતી હતી, પરંતુ બાંધકામ પર લેવામાં આવતો ૧૨%નો GST ખરીદનારને વધારે લાગતો હતો. જનતાની ખુશી માટે GST કાઉન્સિલ દ્વારા ૧૨%ને બદલે ૧ એપ્રિલ ૨૦૧૮ થી માત્ર ૫%નો દર (ઈનપુટ ટેક્સ કેડિટના લાભ વગર) સૂચવવામાં આવેલો છે, જે બિલ્ડરે પુરેપુરો રોકડેથી ચૂકવવાનો રહેશે. ઈનપુટ ટેક્સ કેડિટના લાભ વગર, બાંધકામમાં વપરાતી સામગ્રી અને સેવાઓ પર ભરાયેલો GST બિલ્ડરને જમા મળશે નહિ અને મકાનની કિંમત ઊંચી જશે, પરંતુ તેના પર લાગનારો ૫%નો GST ખરીદનાર વર્ગને વાજબી લાગશે તેમાં બે મત નથી.

GSTની પરિકલ્પના વેરા પર વેરો ના લાગે તેવા સિદ્ધાંત પર થઈ હતી. આનાં અમલ માટે ઈનપુટ ટેક્સ કેડિટ આપવી અનિવાર્ય છે. પરંતુ કેટલાક કિસ્સાઓમાં ગ્રાહકોને વેરાનો દર ઊંચો લાગે અને સરકાર અપ્રિય થાય તેવું જણાય ત્યારે સરકાર છેવાડાનો GSTનો દર (ઈનપુટ ટેક્સ કેડિટ આચ્ચા વગર) ઘટાડીને જનતાની નારાજગી દૂર કરવા પ્રયત્ન કરે છે. આવાં કિસ્સાઓમાં પુરેપુરો GST રોકડેથી મળતો હોવાથી રાષ્ટ્રની આવકમાં ખાસ ઘટાડો થતો નથી અને જનતાને પણ વેરો વાજબી લાગે છે (પછી ભલે વેચાણકર્તાનું costing ઊંચું જાય). આખરે ‘હોવા’ કરતા ‘લાગવું’ મહત્વનું છે !

- શ્રેતલ બિપિનચંદ્ર પરીખ

(લેખમાં વ્યક્ત કરેલાં વિચારો લેખકના વ્યક્તિગત છે અને આંકડા ઉદાહરણશૈલી આપેલા છે.)

તારાબહેન તલકશીભાઈ શાહ પરિવાર (વડોદરા)ના જ્ય શ્રી કૃષ્ણા.

સ્વ. વ્રજેશ કાંતિલાલ પરીખ પરિવાર (મુંબઈ)ના જ્ય શ્રી કૃષ્ણા.

FROM A DOCTOR'S VIEW

संधिवा (RHEUMATOID ARTHRITIS)

દરેક સાંધાનો દુઃખાવો સંધિવા નથી, એ આપણે અગાઉ જાણ્યું હતું. તો સંધિવા શું છે, અને કેવી રીતે થાય, તે આ વખતે જાણીશું.

- ## - संधिवा शुं छे ?

RHEUMATOID ARTHRITIS (સંધિવા) એક પ્રકારનો AUTO-IMMUNE રોગ છે, જેમાં શરીરની રોગપ્રતિકારક શક્તિ આપણા સાંધા પર હુમલો કરે છે. સામાન્ય રીતે, રોગપ્રતિકારક શક્તિ આપણા શરીરને FOREIGN PARTICLES થી થતાં નુકસાનથી બચાવે છે, પણ કારણોસર જ્યારે એ શરીરના સ્નાયુ પર હુમલો કરે, ત્યારે AUTO-IMMUNE રોગ થાય.

- સંધિવા કેવી રીતે થાય છે ?

રોગ પ્રતિકારક શક્તિ સાંધાના SYNOVIUM (સાંધામાં જોડતાં હાડકાં પર ચડાવેલું પડ) પર હુમલો કરવા માટે ANTIBODIES બનાવે. આ તત્વો સાંધાના પડ પર હુમલો કરે, જેથી INFLAMMATION થાય (એક પ્રકારનો સોજો – સાંધાની અંદરનો સોજો, જે બહારથી દેખાય નહીં.) આ INFLAMMATION ના કારણે સાંધાનું પડ જતું થતું જાય, અને સાંધાની MOVEMENTમાં તકલીફ થાય, તેથી જ દુઃખાવાની સમસ્યા રહે.

- संघिवा केम थाय ?

વैજ्ञानिक પુરાવા છે કે GENES, HORMONES અને ENVIRONMENTAL FACTORS આ રોગના વિકાસને TRIGGER કરી શકે છે.

અન્ય પરિબળોમાં અમુક પ્રકારના BACTERIA અને VIRUS પણ સામેલ છે. સ્ત્રી HORMONES પણ એક કારણ હોઈ શકે છે. સ્થૂળતા અને તાણપૂર્ણ ઘટનાઓ જેમ કે શારીરિક અથવા માનસિક દ્રોગોની પ્રત્યે શારીરનો પ્રતિસાદ પણ કારણભૂત હોઈ શકે.

ENVIRONMENTAL FACTORS માં સિગારેટનો ધૂમાડો, AIR POLLUTION જંતુનાશકો (PESTICIDES) અને ખનિજતેલ અને સિલિકાના વ્યાવસાયકિ સંપર્કનો

ભોગીલાલ ચાંપશી શાહ પરિવારના જ્ય શ્રી કૃષ્ણા.

રમેશભાઈ ભોગીલાલ પરીખ (મુંબઈ)પરિવારના જ્ય શ્રી કૃષ્ણા.

સમાવેશ થાય છે.

- સંધિવા કોને થઈ શકે ?

સ્ત્રીઓમાં આ તકલીફ થવાની શક્યતા પુરુષો કરતાં ત્રણ ગણી વધારે છે અને એટલે માનવામાં આવે છે કે કદાચ સ્ત્રી HORMONES આ તકલીફનો વિકાસ કરી શકે છે. સ્ત્રીઓમાં સામાન્ય રીતે ૩૦-૬૦ વર્ષની વયે શરૂ થાય છે. પરંતુ પુરુષોમાં ઘણી વખત પછીથી પણ થઈ શકે છે. પરિવારમાં સંધિવાના દર્દી હોય, તો તેમને આ તકલીફ થવાની શક્યતા વધુ છે, પણ થાય જ - તે જરૂરી નથી અને પરિવારમાં કોઈને આ તકલીફ ન હોય, તો શક્યતા ઓછી, પણ નહીંવત નહીંં.

- સંધિવાના લક્ષણો શું હોય ?

શરૂઆતમાં, સાંધાનો દુઃખાવો અને હલનચલનમાં તકલીફ થાય છે. શિયાળો આવતાં દુઃખાવો અચાનક વધી જવો અને દુઃખાવો ઓછો થવાને બદલે વધતો જાય. છ અઠવાડિયા અથવા વધુ સમય માટે પીડા અને સાંધાનો સોજો રહે, તો નિદાન કરાવવું જરૂરી. MORNING STIFFNESS ઉઠી ગયાના ૩૦ મિનિટ અથવા વધુ સમય માટે રહે. શરીરની બંને બાજુએ સમાન સાંધા પર અસર થાય. શરૂઆત નાના સાંધા (કાંડા, હાથ અને પગના ચોક્કસ સાંધા)થી થાય. અને જો સારવાર લેવામાં ન આવે, તો તકલીફ વકરી શકે.

- સંધિવાનું નિદાન કેવી રીતે કરાવવું ?

લાંબાગાળા માટે સાંધાનો દુઃખાવો કે સોજો રહે, તો હાડકાંના નિષ્ણાંત પાસે અવશ્ય ચકાસણી કરાવવી. BLOOD TEST માં RHEUMATOID ARTHRITIS (RA) ANTIBODIES ની ચકાસણી કરવામાં આવે, અને જો સાંધાને નુકશાન વધુ થયું હોય, તો સાંધાનો X-RAY, ULTRASOUND કે MRI SCAN કરાવવાની જરૂર પડી શકે.

- સંધિવાની સારવાર શું ?

સંધિવાને થતાં રોકી નહીં શકાય, પણ એનાથી થતાં INFLAMMATION અને સાંધાના નુકસાનને જરૂર રોકી શકીએ. આ INFLAMMATIONને રોકવા વિવિધ પ્રકારની દવાઓ ઉપલબ્ધ છે, જે તબીબી સલાહ હેઠળ લઈ શકાય. આ દવાઓ લાંબાગાળા માટે લેવી પડી શકે. માટે નિષ્ણાંતની સલાહ વગાર દવાઓમાં કોઈ ફેરફાર કરવો નહીંં.

દુઃખાવો અસહ્ય થાય, તો દુઃખાવાની ગોળી લઈ શકાય.

સંધિવાની તકલીફમાં સાંધાના ઓપરેશનની સામાન્ય રીતે જરૂર નથી પડતી. પણ જો સાંધાને અધિક નુકશાન થયું હોય, તો ઓપરેશનનો વિકલ્પ ખરો.

શાંતિલાલ મકનજી શાહ પરિવાર (મુંબઈ)ના જ્ય શ્રી કૃષ્ણા.

ગો.વા. જમનાવતીબહેન તથા ગો.વા. કાંતિલાલ ચીમનલાલ પરીખ(કડી) પરિવારનાં જય શ્રી કૃષ્ણા.

- સંધિવામાં તમારે સ્વયં શું કાળજી લેવી ?

તબીબી સારવાર સાથે HEALTHY LIFESTYLE પણ એટલી જ જરૂરી.

ANTIOXIDANTS શરીરમાં થતા INFLAMMATIONને નિયંત્રિત કરવામાં અને ઘટાડવામાં સહાય કરે છે. સૂકો મેવો, લીલાં શાકભાજુ અને કંદમૂળ, હળદર, મેથી વગોરેના સેવનથી રાહત મળી શકે. ધીનું સેવન પણ એટલું જ લાભદાયક છે. એમાં ESSENTIAL FATS (જરૂરી ચરબી) હોય, જે સાંધાના REPAIRમાં મદદ કરે છે.

સાંધાને આરામ આપવો, પણ શરીરને ફરતું જરૂર રાખવું. હલકી કસરત કરવી. સાંધાની FLEXIBILITY અને STRENGTH માટે PHYSIO THERAPIST પાસે કસરત જરૂર શીખવી.

સાંધાનો સોજો અને પીડા અસહ્ય થાય, તો HOT WATER BAGS / HEAT PADS કે ICE PACK વાપરી શકાય.

સાંધા પર ઘસવા માટે તેલ કે CREAM બને ત્યાં સુધી ટાળવાં, પણ જરૂર પડે તો હલકાં હાથે લગાવવા, માલિશ કરવી નહીં.

આ તમામ ઉપચાર સાથે દર્દીનો અને મિત્રો – કુટુંબના સભ્યોનો POSITIVE ATTITUDE હોય, તો અતિ ઉત્તમ.

- ડૉ. ફોર્મ અમિષ પરીખ
વડોદરા.

સિદ્ધાંત સૂક્તિ

(૧) જે કૈવળ સ્વરૂપાશક્તિથી પ્રભુનું આલંબન કરે છે તે ઉતામ ભક્તા છે જે મહાત્મ્યજ્ઞાનથી પ્રભુનું આલંબન કરે છે તે મધ્યમ કક્ષાનો ભક્તા છે. જે પોતાના સાધનો વિફલ જવાથી પ્રભુનો આધાર લે છે તે તેનાથી ઉત્તરતી કક્ષાનો ભક્તા છે અને જે પોતાના કોઈ પણ હેતુ માટે પ્રભુનો આધાર લે છે તે કનિષ્ઠતમ ભક્તા છે.

(૨) ફક્ત શરણાગતિ ભક્તા માટે કલ્પવૃક્ષ નથી પણ ભક્તિ જ કલ્પવૃક્ષ છે. ભક્તોના મનોરથો ભક્તિથી જ પૂર્ણ થાય છે, શરણાગતિથી નહીં શરણાગતિના ઉધાનમાં ભક્તિ એ જ કલ્પવૃક્ષ છે.

(૩) જો ભક્તિ હૃદયમાં છે તો અન્ય મનોરથનો પ્રશ્ન જ નથી. ભક્તિ હોય ત્યારે ભક્તિની વૃદ્ધિનો મનોરથ હોઈ શકે શકે.

- ચંદ્રકાંત પરીખ, આણંદ

નિરંજનાબહેન ઉદેશચંદ્ર શાહ પરિવાર, મુંબઈના જય શ્રી કૃષ્ણા.

ભારતીબેન ભરતકુમાર શાહ (મીરા રોડ) પરિવારના જ્ય શ્રી કૃષ્ણા.

ઈંડોનેશિયા

સામાન્ય રીતે એક મુસ્લીમ બહુલક રાષ્ટ્ર તરીકે ઈંડોનેશિયા ઓળખાય છે. પરંતુ વાચક મિત્રોને એ જાણીને નવાઈ લાગશે કે ઈંડોનેશિયાની ‘મુદ્રા’ (Currency) ઉપર હિન્દુઓના પૂજનીય દેવ શ્રીગણપતિ અંકિત થયેલ છે. આજે પણ અહીંયાના ચાર રસ્તાઓ ઉપર કૃષ્ણા – અર્જુનનો સંવાદ, ઘટોલ્કય, ભીમ, અર્જુન વગેરેની પ્રતિમા જોવા મળે છે. ઈંડોનેશિયા દક્ષિણ-પૂર્વ એશિયા અને ઓશિનિયામાં સ્થિત એક દેશ છે. એક હજારથી પણ વધારે દ્વીપ (ટાપુ) પર વસેલા આ દેશની વરતી લગભગ ૨૩ કરોડની છે. આમ તો વિશ્વનો ચોથો સૌથી વધુ વસ્તી ધરાવતો આ દેશ છે. એની જમીનની સરહંદ પાપુઆ, ન્યુગિની, પૂર્વી શિમોર અને મલેશિયાની સાથે મળેલી છે. જ્યારે સિંગાપોર, ફિલિપાઈન્સ, ઓસ્ટ્રેલિયા અને ભારતના આંદામાન-નિકોબાર દ્વીપ સમુહ એના અન્ય પાડોશિયો. જાકાર્તા એની રાજ્યાની છે. સુમાત્રા અને બાલી એના ટાપુઓ છે. આ પૂરા ક્ષેત્રમાં દુથી ૧૩મી શતાબ્દિ (૭ શતાબ્દિ) સુધી શ્રી વિજય રામાજયનું એકછત્ર રાજ હતું. એનો પ્રભાવ ભારતના આંધ્રપ્રદેશના નાગપણીનમ સુદી પડતો હતો. ઈંડોનેશિયાનું મૂળ નામ જ “હિંદ-એશિયા”માંથી નીકળેલું છે. ભારતીય પુરાણોમાં પણ એનો ઉલ્લેખ “દીપાંતર ભારત” એટલે કે ‘સાગરપાર ભારત’ના રૂપમાં કરાયેલો છે. આ નામ આજે પણ અહીંયા ખૂબ પ્રચલિત છે. બીજુ એક રોચક વાત એ છે કે એના મુસ્લીમોના સંસ્કૃત નામો હોય છે. ઈંડોનેશિયાના પ્રથમ રાષ્ટ્રપતિ સુકર્ણ હતા. એમની પુત્રીનું નામ મેધાવતી હતું. આ નામ ઓરિસાના મહાનાયક બિજુપટનાયક દ્વારા પાડવામાં આવ્યું હતું.

- સંકલન, ઝલક ડી. તલાટી
અમદાવાદ

શુદ્ધિકાર

બદલો લેવાની ભાવના એ આપણી ભૂલ છે તે તો આપણા કર્માનું ફળ ભોગવીને આપણાને પવિત્ર કરી રહ્યો છે. તેથી જો બદલો ચુકવવો હોય તો સૌથી પહેલાં તેની સેવા કરો જે દુઃખ દેવાનો પ્રયત્ન કરે છે. તે (પાપોનું ફળ ભોગવીને) તમને શુદ્ધ કરી રહ્યો છે. તમારા પર ઉપકાર કરી રહ્યો છે. તેનો બદલો લેવો હોય તો પોતાના તનથી, મનથી, વચનથી, ધનથી, વિધાથી, યોગ્યતાથી, પદથી, અધિકારથી તેની સેવા કરો. તેને સુખી બનાવો.

- ‘નિત્યયોગ કી પ્રાપ્તિ’ નામના પુસ્તકમાંથી

સ્વ. કિરીટકુમાર કનૈયાલાલ પરીખ પરિવાર (પાટણ-મુંબઈ)ના જ્ય શ્રી કૃષ્ણા.

હરીશ રામજી વીરચંદ અને પરિવાર (મુંબઈ)ના જ્ય શ્રી કૃષ્ણા.

મધ્યમવર્ગી માતા

નયનભાઈ અને નયનાબેન સુરતના તાપીનગાર વિસ્તારમાં રહેતા હતા. તેમને બે દિકરા હતા. મોટો દિકરો નિલેશ વર્મા ધોરણમાં જ્યારે નાનો દિકરો નિરવ ટમાં ધોરણમાં અભ્યાસ કરતો હતો. બંને દિકરાઓ ભણવામાં હોશિંયાર હતા. તેઓની આર્થિક સ્થિતિ બહુ સારી ન હતી. 1BHK ના નાના મકાનમાં તેઓ રહેતા હતા. આથી પરીક્ષા વખતે છોકરાઓને ભણવામાં થોડી તકલીફ અવશ્ય પડતી હતી.

નયનાબેનનો સ્વભાવ મળતાવડો હતો. તેથી આડોશી - પાડોશી અને મહેમાનોની આવ-જા એમને ત્યાં વિશેષ રહેતી. આથી તેમને ઘણીવાર થતું કે રહેવાનું મકાન જો મોટું હોય તો છોકરાઓ સહેલાઈથી ભણી શકે. નિલેશ વર્મા ધોરણમાં ભણતો હોવાથી એની ચિંતા તેમને વધારે રહેતી. પરંતુ અત્યારે મળતી સગાવડોથી વિશેષ સગાવડ તેઓ છોકરાઓ માટે કરી શકે તેમ ન હતા. પ્રિલીમનરી પરીક્ષામાં નિલેશને સારા માર્ક્સ આવ્યા હતા. પરંતુ બોર્ડની પરીક્ષા માટે વધારે મહેનત આવશ્યક હતી.

બોર્ડની પરીક્ષાને હવે માત્ર ૧૫ દિવસની વાર હતી. તેથી તેઓએ ઘરમાં નક્કી કર્યું હતું કે નિલેશ વાંચતો હોય ત્યારે કોઈએ ટી.વી. ચાલુ કરવું નહિં. નિલેશ પોતે પણ ટી.વી. ન જોઈ વધારે મહેનત કરતો હતો. જો કે નાનો નિરવ કોઈવાર કંટાળી જતો હતો અને બળાપો કાઢતો. એવામાં “ગ્રહણ ટાણે સાપ નિકળ્યો હોય” એમ વિશ્વક્રપની એક દિવસીય કિકેટ મેચનું આયોજન ભારતમાં થયું હતું. સ્વાભાવિક છે કે નિરવને કિકેટનો બહુ જ શોખ હતો. તેથી તે મેચ જોયા વિના રહી શકતો નહિં પરંતુ ટી.વી. ચાલુ કરવાની મનાઈ હોવાથી તે ધૂંધવાયેલો રહેતો. નિલેશની પરીક્ષાના આગામા દિવસે જ ભારત - શ્રીલંકા વચ્ચે સેમીફાઈનલ મેચ હતી. પાડોશીઓના ઘરમાંથી અવાજો આવતા હતા. ભારતની બેટીંગ હતી. નિરવ ટી.વી. ચાલુ કરવા તલપાપડ થઈ રહ્યો હતો. તેણે પોતાની મમ્મીને કીધું કે આજનો દિવસ ટી.વી. ચાલુ કરી મેચ જોવા દે પરંતુ નિલેશને વાંચવામાં ખલેલ પડશે કહી નયનાબેન ટી.વી. ચાલુ કરવાની ના પાડી. નિરવ ગુસ્સે થઈ ગયો અને બોલવા લાગ્યો “થોડોક ટાઈમ મેચ જોવા દેવામાં શું વાંધો, મેચ પૂરી થયા પછી

સ્વ. હરીદાસ ચત્રભૂજ શાહ (ભૂજ) ના જ્ય શ્રી કૃષ્ણા.

સ્વ. ગુણવંતીબહેન રસિકલાલ પરીખ (કડી) ના જય શ્રી કૃષ્ણા.

ભઈલો કલાક વધારે વાંચશે તો શું બગાડી જશે ? રસાકસીવાળી મેચ જોવાની કેવી મગા આવે ?”

ત્યારે નયનાબેને પહેલા તો નિરવને સમજાવતાં કહું કે “આ તો કેરિયરનો સવાલ છે. ૧૨માં ધોરણમાં જો સારા માર્ક્સ આવશે તો નિલેશ સારી લાઈન લઈ સારી કેરિયર બનાવી શકશે. તું પણ જ્યારે ૧૨ મા ધોરણમાં આવીશ ત્યારે તને પણ સમજાશે.” પરંતુ નિરવ માનવા તૈયાર ન હોતો. નયનાબેને મેચના આચ્યોજકો સામે બળાપો કાઢ્યો કે એમને પણ પરીક્ષા ટાણો જ મેચો રમાડવાનું સૂઝે છે. નિરવે વધારે જુદ કરતા નયનાબેનથી બોલી જવાચું. “હું મરી જવું ને તો પણ તું મેચ જ જોયા કરજો.” જો કે થોડીવાર પછી એમને આવું બોલ્યાનો રંજ થયો. પરંતુ તેઓ લાચાર હતા અને તેઓ વિચારોમાં ખોવાઈ ગયા.

એ વાતને બે કલાક વીતી ગયા. પછી નયનાબેનને જાણો કે ભાન આવ્યું હોય એમ તેમની આંખો નિરવને શોધવા લાગી. નિરવ રૂમમાં નહોતો. નિલેશ અંદર વાંચતો હતો. નયનાબેન તો જાત-જાતના વિચારો કરવા લાગ્યા. એમનું મન ખૂબ જ ભરાઈ આવ્યું. એક માતાને તો પોતાના બધા જ સંતાનો સમાન જ હોય છે. પરંતુ એકને ન્યાય આપવા જતા બીજાને કદાચ અન્યાય પણ થઈ જતો હોય છે. તેઓ પાડોશમાં જોઈ આવ્યા કે નિરવ કદાચ ત્યાં તો નથી ને. પરંતુ નિરવનો કોઈ જ પતો નહોતો. એમના પતિ નયનભાઈ પણ ઘેર આવી ગયા અને જે કંઈ બન્યું હતું. એ બધી વાત એમણે પોતાના પતિને જણાવી. પહેલા તો નયનભાઈએ કહું કે એના કોઈ ભાઈબંધના ઘેર જ ગયો હશે અને ચિંતા ના કરવા કહું. પરંતુ નયનાબેનનું મન શાંત થતું ન હતું. એવામાં નિરવને ફ્લેટની સીડી ચટ્ટા જોઈ નયનાબેન એકદમ બારણા પાસે ગયા અને નિરવ અંદર આવતા જ એને પ્રેમથી બાળી પડ્યા અને કહું “બેટા તું કયાં ગયો હતો ?” ત્યારે નિરવ બોલ્યો “મમ્મી, હું તને કહીને જ ગયો હતો કે મારા ભાઈબંધ નરેશના ઘેર મેચ જોવા જવું છું.” નયનાબેન બોલ્યા “મને તો કંઈ ખબર નથી બેટા.” એટલામાં તો નિરવ ખુશ થઈને ઉલ્સાહથી કહેવા લાગ્યો કે આપણે મેચ જુતી ગયા. વિરાટ કોહલી બહુ સરસ રમ્યો. મેચ જોવાની બહુ મગા આવી મમ્મી, ” કહેતા તે નાચવા લાગ્યો. ફરી નિરવને વહાલથી પંપાળતા નયનાબેન બોલ્યા, “બેટા મેં તને જે કંઈ પણ કહું એ બિલકુલ મનમાં ના લાવીશ. આ તો મદ્યમવર્ગી માતાની મુંગવણ છે.”

- ભરત એમ. શાહ, અમદાવાદ

વેલજુ ભીમજુ પરિવાર (કર્ષ) - મુંબઈના જય શ્રી કૃષ્ણા.

કોલમ્બસના હિન્દુસ્તાનમાં

અમેરિકા એક વિચિત્ર દેશ છે. વિચિત્ર એટલે જેનું ચિત્ર વિશિષ્ટ છે. તે ડલાસના ફોર્ટવર્થ એરપોર્ટ પર ઉત્તરતાં જ અમેરિકા તમારા પર છવાવા માંડે છે. અહીં બધું જ પહોળું અને વિરાટ છે. અહીંની શુદ્ધ હવા તમારા ફેફસામાં પ્રવેશે છે અને બધી જ ઈન્ડ્રિયો પર તેની અસર વર્તાવા માંડે છે. કોઈ પણ માણસ પહેલી વાર અમેરિકા જાય ત્યારે એને, વિશ્વરૂપ દર્શાન થતાં, અર્જુનને જે લાગાણી થઈ હતી તેવી ભય અને વિસ્મયની લાગાણી થયા કરે. બધું જ મનુષ્યની બસો વર્ષની સિદ્ધિ છે. અહીં બધું જ શાંત છે. રસ્તા માત્ર એક જ અવાજ આવે છે. ૮૫ માઈલની તેજ ગતિથી ભાગતી મોટરોનો જમીન સાથેના ધર્ષણાનો અવાજ કર્યારેક રસ્તા પર ચાલતી વખતે પવનના સુસવાટાનો તીણો અવાજ મનમાં ડર પેદા કરે છે. આંખ સામેથી તેજ ગતિથી પસાર થતાં વાહનો, મોટા પહોળો રસ્તાઓ, કોઈની બાયમાંચ ન સમાય તેવા હાઈવે. આ બધું જોતાની સાથે જ માણસ આભો બની જાય અને તેને એમ થાય કે આ બધાંની વચ્ચે હું ક્યાં ? ક્યાંક ખોવાઈ જવાની લાગાણી ઉદ્ભવ્યા કરે. આખા જગતને પોતાની મુખ્યીમાં પકડી રાખનાર આ ડોલરિયો દેશ છે.

કોઈ પણ માણસ પ્રવાસે જાય ત્યારે તેને જાતજાતના અનુભવો થાય. આ અનુભવો કેટલાંક અંગાત હોય, કેટલાંક બિનઅંગાત હોય પણ સારો લેખક અંગાતતા અને બિનઅંગાતતાની વચ્ચે પોતાની મધ્યમાર્ગની ભૂમિકા શોધીને સ્વર્ણતા અને તટસ્થતાથી આલેખન કરે. અહીં એવો પ્રયાસ કરવામાં આવ્યો છે.

અમેરિકા ભલે કોલમ્બસે શોધ્યું હોય પણ દરેક પ્રવાસીએ પોતપોતાનું અમેરિકા શોધી લીધું છે. દરેકનું અમેરિકા જુદું છે. પોતે ક્યાં ગયા, કોને મળ્યાં, શું જોયું, શેનાથી પ્રભાવિત થયાં, શેનાથી અણગામો થયો – વગોરે પર દરેકના અમેરિકાનો આધાર છે. આમ છતાં કેટલીક બાબતોમાં દરેકનું અમેરિકા એક જ હોવાનું. અમેરિકા કેવું છે તેનો જવાબ એક વાક્યમાં આપવાનો હોય તો કહી શકાય કે અમેરિકા ફાસ્ટફૂડ સર્વિસ જેવું છે.

હિન્દુસ્તાન છોડીને જે માણસ પ્રવાસ અર્થે અમેરિકાની ધરતી પર પગ મૂકે છે તેના માટે સાંસ્કૃતિક આધાત પ્રથમ પ્રતિક્રિયા છે. એલ્વીન ટોફ્લરે આના માટે 'કલ્યાર શોક' શાબ્દ વાપર્યો છે. એમનું જુદું છે માટે ખરાબ છે અને આપણું સારું છે. એવા

મથરાદાસ મોતીયંદ શાહ અને પરિવાર (ભુજ)ના જ્ય શ્રી કૃષ્ણા.

જેઠાલાલ કલ્યાણજી પરિવાર, ભૂજ ના જ્ય શ્રી કૃષણ.

બકવાસમાંથી બહુ જદ્દી વિમુક્ત થઈ જવું તબિયત માટે ઉપકાર નીવડે છે. દરેક ધરતીને તેની વિશેષતા છે. એ ધ્યાન રહેવું જરૂરી છે.

અમેરિકા વિશે લખવાનું હવે શું બાકી રહી ગયું છે? અમદાવાદથી અમેરિકા આવવા તૈયાર થયા ત્યારે એક મિત્રાએ કષ્ટું હતું શિકોગા સીઅર્સ ટાવર કે ન્યૂયોર્કના એમાયર સ્ટેટ બિલ્ડિંગ પરથી જોજો. ઊંચા મકાનો તેમજ લાઈટથી અંજાઈ જવા માટે નહીં પણ જો જો કે ફક્ત બસો વર્ષના ગાળામાં માણસ શું સર્જું શકે છે?

આ આશ્ર્ય મનમાંથી ખસતું નથી. આટલા ટૂંકા સમયગાળામાં જ આ દેશ જગતનો સૌથી શક્તિશાળી દેશ કેવી રીતે બની ગયો? અલગ અલગ રંગ અને ધર્મના લોકો એક જ પેટીમાં અમેરિકા કેવી રીતે બની ગયા? ખરું પૂછો તો, આ કમાલ છેલ્લા નેવું વર્ષની છે. ૧૯૮૮ની ભયાનક મંદીના સમયગાળા પછી જ આટલું બદ્ધું સર્જન થયું છે. અમેરિકા વિશેની કલ્પનાઓ કરતાં આ દેશ મને જુદી રીતે જડ્યો છે. કોલભસની જેમ મને કંઈક અલગ મળી આવ્યું છે. જે કંઈ વાંચ્યું કે સાંભળ્યું હતું તેના કરતાં અનેક ગણો પહોળો અને ઊંડો આ દેશ છે. આ દેશમાં તમે તમારી જન્મદાત્રી સાથે ગંધી શકો પણ કર્મભૂમિને અન્યાય કરી શકતા નથી. અહીં કાયદો પાળવો જ પડે છે. કાયદો પાળ્યા વિના જીવી શકતું નથી. નાઈટકલબમાંથી નીકળેલો માણસ અડધી રાત્રે ટ્રાફિકની લાલ લાઈટ સામે ગાડી થોભાવી દે છે. કચરો ક્યાંય ફેંકી શકતો નથી. પિપરમિન્ટ ખાધા પછી તેનું રપર શર્ટના ઉપરના બિસ્સામાં મૂકી દેવું પડે છે. આ દેશનો એક નશો છે અને એ નશાની કિંમત ચૂકવતાં રહેવું પડે છે.

અહીં અંગાત લાગાણીઓ માટે બહુ જગ્યા નથી. રોદણાં રડનારાઓ માટે આ દેશ સહાનુભૂતિ ધરાવતો નથી. અહીં મહેનતની કિંમત છે. પ્રામાણિકતાનું મૂલ્ય છે. અહીં સહુ પાસે ધીરજ છે – લાઈનમાં ઊભા રહેવાની. એક આખો દેશ સ્વયંભૂ શિસ્તથી ચાલે છે. એ જોઈને નવાઈ લાગો છે. માણસને માણસ સાથે સંબંધ ન હોય પણ મહેનત સાથે ગાટ સંબંધ છે. પતિ-પત્ની બે જણાં કમાય તો આ દેશ લક્ઝરીથી જીવવાની છૂટ આપે છે. અહીં પરસ્પર સંભાન છે, સગાવડ છે, સુખ છે, સંપત્તિ છે.

આ દેશમાં ત્રણ ‘એચ’નું સામ્રાજ્ય છે. ઓનેસ્ટ્રી, હાર્ડવર્ક અને હેપીનેસ. પ્રામાણિકતા વગાર ચાલે તેમ નથી. મહેનત જીવવા માટેનો પ્રાણવાયુ છે અને આ દેશને ખુશ રહેવાનો ‘અભિશાપ’ મળ્યો છે. અમેરિકા લો (કાયદો), લસ્ટ (વાસના) અને લિબર્ટી (મુક્તિ)નો દેશ છે.

અમેરિકા પાસે પોતાના ઈતિહાસ કે સંસ્કૃતિ નથી. તેને કારણે અમેરિકા સુપરપાવર છે. ભારતની નવી પેટી જૂની સંસ્કૃતિના મૂલ્યો નીચે કચડાઈ ગઈ છે. હવે

સ્વ. જ્યાબહેન જેઠાલાલ ખેગાર શાહ, મુલુંડ, મુંબઈ પરિવારના જ્ય શ્રી કૃષણ.

સ્વ. વિદ્યાબહુણ જમનાદાસ પારેખ (પાટણ) પરિવારનાં જય શ્રી કૃષ્ણા.

નવી પેટી ધીમે ધીમે બહાર આવી રહી છે. અમેરિકા ભૂતકાળના બંધનોથી આગ્રાદ છે માટે ભવિષ્યના વિચારો પર મીટ માંડી શકે છે.

૧૮૫૦માં હોછસ ગીલીએ જગતના યુવાનોને આહ્વાન કર્યું “ગો-વેસ્ટ !” પશ્ચિમમાં જઈને તારી જતને સમૃદ્ધ બનાવ. પછી અમેરિકા ખૂલી ગયું. આજે જગતનું શ્રેષ્ઠ યુવાધન અમેરિકા પાસે છે. અને જુદા જુદા દેશના જુદી જુદી સંસ્કૃતિના લોકો અહીં વસ્થા છે.

અમેરિકા ગમી જવાના ઘણા કારણો છે પણ મુખ્ય છે. શિસ્ત, સ્વચ્છતા, સ્વતંત્રતા, ભવ્યતા અને સગવડતા. આ બધું માણસને દંગ કરી મૂકે છે. અમેરિકામાં માણસની સગવડતાનું ચિક્કાર ધ્યાન રખાયું છે. જે કામ મશીનથી પતતું હોય ત્યાં માણસની જરૂર નથી. હવા, પાણી, આહાર, વિહાર – બધું જ ચોખ્યું છે. સમયની પાબંદી અને શિસ્ત વખાણવાલાયક છે.

અમેરિકા સેટલ થવા જેવું ખરું ? આ પ્રશ્ન વારંવાર પૂછાતો રહે છે. આ પ્રશ્નનો જવાબ દરેક વ્યક્તિએ પોતે ખોળી લેવો પડે તેમ છે. અમેરિકાથી અંજાઈ જનારા મૂર્ખ છે અને સાંસ્કૃતિક અભિમાનથી અમેરિકાની નિંદા કરનારા મહામૂર્ખ છે. પ્રશ્ન કર્યો દેશ ચડિયાતો કે ઉત્તરતો એ ન હોય – પ્રશ્ન કેવું જીવન સારું કે નરસું તે હોવો જોઈએ.

એક ભારતીય વિજ્ઞાની ઉચ્ચય કક્ષાના સંશોધન માટે અમેરિકા સેટલ થાય કે અથવા એક પ્રોફેશનલ આગામ વધે તે એક વાત છે. પણ સુખી ભારતીય અમેરિકામાં મોટેલ ચલાવે એ બીજી વાત છે. કેવળ આર્થિક લાભ માટે પોતાનો દેશ છોડવો દયનીય છે. જીવનનો આનંદ ગુમાવીને ડોલર મેળવવા એ ખોટનો ધંધો જ છે. માતૃભાષા અને માતૃભૂમિથી વિખૂટા પડવું એ માતાથી વિખૂટા પડવા બરાબર છે. માણસના અસ્તિત્વમાંથી કશુંજ ઝૂટવાઈ જાય છે અને ડોલરનો ટગાલો જીણી બેચેનીને શાંત રાખી શકતો નથી. તેઓ શું મેળવે છે તેનો ઘ્યાલ તેમને છે પણ શું ગુમાવે છે અનો ઘ્યાલ નથી આવતો.

અહીં જિંદગી ડોલરની આસપાસ ફર્઱ે છે. ડોલર સ્થિર છે. પણ ભલભલાને અસ્થિર બનાવી દે છે. ઘણા લોકો કેવળ ડોલર ગણે છે, ડોલર સુંધે છે, ડોલર વાંચે છે, ડોલર રમે છે અને ડોલરિયું જીવન જીવે છે.

અમેરિકામાં વસેલો ભારતીય સુખી નથી કે દુઃખી નથી અના બે ફેફસામાં સુખ અને દુઃખ વહેંચાઈ ગયા છે. એક આખો માણસ વિભાજુત થઈ ગયો છે. સ્વજનોની સંખ્યા ઘટી રહી છે અને સાધનોની સંખ્યા વધી રહી છે. કાર અને ટેલિવીઝન સ્વજન બની ગયા છે. બાકી કોઈ પણ ઉપકરણ કદી અંત:કરણ સુધી પહોંચી શકતું નથી. માણસને હુંક જોઈએ છે. હુંક એટલે ઉષણતામાન નહીં. હુંક એટલે માતાનો ખોળો અને

સ્વ. જશરાજ ભીમજી શાહ (ભૂજ-માંડવી)ના પરિવારના જય શ્રી કૃષ્ણા.

આર.વી જવેલર્સ (ભરુચ) ના સૌજન્યથી

પિતાનો ખભો. કયાંક કયાંક એ સચવાયું છે.

અમેરિકામાં સ્ટાન્ડર્ડ ઓફ લિલિંગ અથવા જીવન ધોરણ ઉચ્ચું છે. પણ હિન્દુસ્તાનમાં કવોલીટી ઓફ લાઈફ ઊંચી છે અને આ બે વસ્તુઓ વચ્ચેનો ફર્ક ઘણાંને સમજાતો નથી. અમેરિકાને સમજવા માટે સદેહ જઈને બધું જોવાની જરૂર નથી. ત્યાં ગયા વિના પણ અમેરિકાને સમજુ શકાય છે. એકબાજુ અટળક પ્રકૃતિ અને બીજુ બાજુ વિજ્ઞાનને લીધે માનવે લગાવેલી છલાંગ - આ બધું હોવા છતાં અમેરિકામાં કાંઈક ખૂટબું હોય તેવું લાગે છે. જો કે કોઈપણ નગાર, મહાનગાર કે દેશ માણસની જેમ અપૂર્ણ જ રહેવાનું એ સ્વીકારી લેવું પડે.

(કુમશાઃ)

- હિમાંશું શાહ

“બેજામારી”

(પત્ર નં. ૧)

(સમય : ૧૦ મીનીટ)

(સાચો જવાબ : આવતા અંકે)

પાંચ પાંચ કુટના એલ્યુમીનીયમનાં પતરામાં પાંચ કાણાં પાડવા માટે પાંચ વ્યક્તિને પાંચ મિનીટ લાગે તો એક વ્યક્તિને અડધું કાણું પાડવા કેટલો સમય લાગે ?

આ બેજામારી પત્રનો જવાબ આપતા પહેલા સવાલને ફરી ફરી વાંચવો... અને ત્યારબાદ જ જવાબ આપવો.

(પત્ર નં. ૨)

(સમય : ૧૦ મીનીટ)

(સાચો જવાબ : આવતા અંકે)

અમદાવાદની એક કલબનાં સભ્યો શ્રી માધવલાલ અને શ્રી મણીલાલ રમી રમવાનાં બહુ શોખીન હતાં. દર મંગળવારે અને શુક્રવારે સાંજે પ થી ઉ રમી રમવા અચુક કલબમાં જતાં.

પાના રમતી વખતે એક જણ હારે અને બીજો પણ જુતે, પણ એક વાર એવું બન્યું કે તેઓ બંને જણા પાંચ-પાંચ ગેમ રમ્યા અને બંને જણા પાંચે પાંચ ગેમ જુત્યા, તો આવું કેમ બન્યું ?

જવાબ આપતા પહેલા સવાલને ફરી ફરી વાંચવો... અને ત્યારબાદ જ જવાબ આપવો.

- સનતભાઈ શાહ

મે. ભરુચ સ્ટીલ ટ્રેડર્સ - મે. શ્રીજી ટ્રેડર્સ (ભરુચ)ના સૌજન્યથી.

જીવનસંદ્યા

આ સંસારમાં બધુ પરિવર્તનશીલ છે. વૃક્ષની ડાળી ઉપરથી પાન ખરે એમ જિંદગીના દિવસો એક પછી એક ખરતા જાય છે. બાટ્યાવરસ્થાથી શરૂ થઈને જીવન ચુવાવરસ્થા અને વૃદ્ધાવરસ્થા તરફ જીવન આગળ વધતુ જ રહે છે. પરંતુ આ ચુવાવરસ્થા અને વૃદ્ધાવરસ્થાની વચ્ચેનો એક સમય છે. જેને પ્રૌઠાવરસ્થા કહેવાય છે. જીવનનો આ સૌથી અગત્યનો સમય છે. આ જ છે “જીવનસંદ્યાનો સમય”.

જીવનની શરૂઆતના રૂં વર્ષ તો ખાવાપીવામાં અને રમવા-ભણવામાં કયાં પસાર થાય છે તેની ખબર જ પડતી નથી. આજના સમયના પ્રમાણે સૌથી ભણતર પછી પોતાની કેરીયર માટે સતત ઝાડુમતા રહે છે. ત્યાર પછી લગ્ન, પરિવાર, પતિ અને બાળકોની જવાબદારી સંભાળવામાં ૪૦ વર્ષના થઈ જાય છે. ગૃહસ્થજીવનની વ્યસંતતા અને સમસ્યામાં જીવન ધીમે ધીમે સંદ્યા તરફ ટળતું જાય છે, જીવનમાં ખાલીપો લાગે છે. ઘરમાં એકલતા પીડે છે અને વિચાર આવે છે કે હવે શું...?

જીવનના ૪૦ થી ૫૦ વર્ષ તો થઈ ગયા છે. હવે તો બુટાપો આવ્યો અત્યાર સુધી પરિવાર અને પરિવારજનો માટે મેં મારી જત ઘસી નાખી. હંમેશા પરિવારના સુખનો વિચાર કર્યો, મેં મારા માટે તો કાંઈ કર્યું જ નહિં પણ કોઈને મારી કદર નથી અને જીવનમાં ઉદાસી પ્રવેશો છે. મન ઉપર આવા વિચારોની કચારેક તો એવી અસર થાય છે કે ટેન્શન, ડિપ્રેશન અને ફ્લાઇટ ધેરી વળે છે. પરંતુ હજુ કાંઈ મોડું નથી થયું ખરેખર તો વીતેલા સમયનો અફ્સોસ શા માટે? Life Begins at Forty. જે નથી કરી શક્યા એ હવે કરો. ૨૦ વર્ષ જેટલી ઉર્જા ભલે ન હોય પરંતુ ૫૦ વર્ષ ચહેરા ઉપર ડહાપણ અને સમજદારીનું જે તેજ હોય, જવાબદારી નિભાવ્યાનો સંતોષ હોય અને જે આકર્ષક પ્રતિભાશાળી વ્યક્તિત્વ હોય એ અનોખું જ હોય છે. આવો આપણે એ વિચારીએ કે જીવન સંદ્યાને સુખમય અને ખુશનુમા કેમ બનાવવી?

ઘણા લોકોને હંમેશા નાની નાની વાતોની ચિંતા કરવાની આદત હોય છે પણ ચિંતા તો ચિંતા સમાન છે જે માનસિક રીતે જલાવે છે અને ટેન્શન જ વધારે છે. આપણી ચિંતાથી કાંઈ ફેરફાર થવાનો નથી જે થવાનું હોય એ થાય જ છે. આપણાને સૌથી વધારે ચિંતા વૃદ્ધાવરસ્થાની થાય છે પણ ચિંતા કરવાથી વૃદ્ધાવરસ્થાને આવતી રોકી શકાતી નથી પરંતુ શારીરિક રીતે વૃદ્ધ થતા પહેલા જ માનસિક રીતે વૃદ્ધ થઈએ છીએ માટે જો શાંતિથી

સ્વ. કુસુમબહેન મનમોહનદાસ પરીખ (પાટણ) પરિવારના સર્વેને જય શ્રી કૃષ્ણા.

ડો. કિશોરભાઈ રસિકલાલ પરીખ (અંકલેશ્વર)ના જ્ય શ્રી કૃષ્ણા.

રહેવું હોય તો ચિંતા ન કરો અને હંમેશાં વર્તમાનમાં જીવો. સુખ દુઃખ તો સૌના જીવનમાં આવે જ છે તો પછી હંમેશાં ભૂત અને ભવિષ્યનો વિચાર કરીને શું કામ આજના આનંદને પણ નહિ માણવાનો? અતિતની કડવી યાદોની દુઃખદ સ્મૃતિ મનમાં સંઘરી રાખવાને બદલે આજે નવા ઉભંગ અને ઉત્સાહથી આનંદિત અને પ્રફુલ્લિત થઈને જીવો અને જો ગાઈકાલના દુઃખને વધારે મહત્વ આપશું તો આજનું સુખ આપણાને સુખી નહી કરી શકે.

તમારું અપમાન થાય છે ત્યારે શાંતિથી પરિસ્થિતિનો સામનો કરો. કોધ કરવાથી તો અભિનમાં ધી હોમવા જેવું થશે. વળી કોધથી ડાયાબીટીસ, લોહીનું ઊરું દબાણ, એસીડીટી અને અનિંદ્રા જેવી બિમારી થાય છે એના કરતા તો બીજાની ભૂલને માફ કરવામાં જ મોટપ છે તો જ આપણે ખુશ રહી શકીએ. અપેક્ષા એ જ દુઃખનું કારણ છે તો જીવનમાં સુખી રહેવા માટે અપેક્ષા ઓછી હોય એ બહુ જ જરૂરી છે.

તમારી શક્તિમાં વિશ્વાસ રાખો. શરીર ઉપર મનની બહુ અસર હોય છે. જેનું મન થાકતું નથી એની શક્તિ કયારેય ઓછી થતી નથી. જો મનથી નક્કી કરો કે હું કામ અધુરું નહિ છોડું તો પછી શરીરને સાથ આપવો જ પડે છે. જે સતત કાર્યશીલ રહે છે તે તે કયારેય વૃદ્ધા થતા નથી. સમાજમાં અને કુટુંબમાં તમારું માનભર્યું સ્થાન છે તો પછી કોઈ તમારા વખાણ કરે એવી ઝંખના શા માટે રાખવાની? એમાં શું ખુશ થવાનું? જ્યારે આંબો વાબ્યો છે તો કેરી ઉગાવાની જ છે ને?

કોઈ પણ એક શોખ અવશ્ય કેળવો. તમારો શોખ પૂરો કરવા હવે તમારા પાસે સમય છે. તમારો કોઈ પણ શોખ તમને એકલતા અને ખાલીપાથી બચાવશે અને તમારા વ્યક્તિત્વનો વિકાસ કરશે. બની શકે તો પુસ્તક વાંચો, બગીચામાં ફરવા જાવ, કલબમાં જાવ, યાત્રામાં જાવ, ગીત સાંભળો, મંદિરમાં જાવ નહિ તો ઘરના આંગણે નાનકડા બગીચામાં બેસીને એકાદ ગીત કે ભજન ગાવ. શોખને ઊંમરનું કોઈ જ બંધન નથી. બસ ફક્ત નકામી વાતો કરીને સમય પસાર ન કરો. નિંદા કરવાથી આપણી અધુરુપ દૂર ના થાય એના કરતા એકાદ શોખ કેળવી જીવનની ગુણવત્તા વધારો. જીવનમાં આવતી ચડતી-પડતી હરિદીછા માનીને સ્વીકારો. ચુવાન રહેવું તો બધાને ગમે પરંતુ આપણે હંમેશાં ચુવાન રહીએ એ શક્ય નથી. દરેક પસાર થતું વર્ષ આપણાને જવાબદાર અને સમજદાર બનાવે છે. આપણે વાળને સફેદ થતા અટકાવી ના શકીએ, ના ચામડી ઉપર કરચલી પડતા રોકી શકીએ. જીવનસંદ્યાએ જીવનમાં નવો આનંદ અને આત્મ-વિશ્વાસ વધારવા માટે આ ખૂબ જરૂરી છે.

“ફૌલાદ બનને કે લિયે લોહે કો ભી પિઘલના પડતા હૈ ઔર જગ કો રોશન કરને કે લિયે દિયે કો ભી જલના પડતા હૈ”

- સંકલન, દિલીપ શાહ મુંબઈ

વરિષ્ઠ નાગરિકની જીવંત સફર....

આપ સૌ જાણો છો કે જીવન એના અનેક પડાવોથી ગુજરી અંતે પીળાંપાન સમ વૃક્ષ પર પોરો ખાય છે. પીળાં થયેલા આ જીવનના શાસ રૂપી પાંદડા પર ભલે ઝાંખા-પાંખા જીવનના શીલાલેખના અક્ષરો જણાતાં હોય, દરેક અક્ષર એ જીવનકાળના ઐતિહાસિક નિર્માણનો આપણાને પરિચય કરાવે છે. આવા જીવનના આલેખ વાંચી વર્તવાનું કામ તો પેટીઓનું છે જ પણ, વડીલોએ આ વરિષ્ઠ અવર્સ્થામાં વિશિષ્ટ અધિનું સંતત્વ દાખવી, મનની દંદ્રીયોને ચેતનાના સ્તરે લાવી, સંચમ્પૂર્ણ જાળવી, આપણાં શારીરને મન પર સવાર કરી, આગેકૂચ કરવાની છે. જે માટે આપણાને જીવનનો સકારાત્મક અભિગામ પ્રત્યેક પળ અપનાવવો જ પડશે.

આપણે જ્યારે આપણાં ભૂતકાળમાં સરી પડીને ડોકિયાં કરશું ત્યારે બાળપણથી માંડી ચુવાનીમાં જે લગન ગૃહસ્થીના આપણે ફેરા ફરી... સંતાનો સાથે જીવન ગાળ્યું, તે તમામ ઘટનાચક સુખદ અથવા દુઃખદ સંજોગોને ચકરાવો આપણાને ચડાવશે જ. એમાં કેટલાય ઘાત - પ્રત્યાઘાત, તન-મન-હૃદય લાગણી તથા લક્ષ્મી-સરસ્વતીની શૌષણાની પણ ઘટમાં જોવાશે જ. બધાની મધ્યમાં આપણે વડીલાઈ દાખવી, વટવૃક્ષની જેમ અડગ રહી, વડલાઈના ઝૂલાણો પેટીઓને કરાવ્યા છે. એનો આત્મસંતોષ કયારેય મિથ્યા જતો જ નથી.

વરિષ્ઠ માટેનું જીવન હુદધડી નવલ પ્રભાતનો દિવ્ય અજવાસ હોવો જોઈએ. સમયનું ચક એના પર સુદર્શન ફેરવે એના કરતા વરિષ્ઠોએ સ્વયં અટલ મનોનિર્ધાર સાથે કંઈક નવલ કર્મ નિર્માણ માટેની સજજતા દાખવી સમયને વ્હાલની બાથ ભીડવી જોઈએ. સમયને એના બે સ્વરૂપો જીવન અને મૃત્યુ વચ્ચે જ ભમવું ગમે છે. પણ આપણે આપણાં જીવનકાળને એ કાળ સ્વરૂપે ન જ જોવો હોય તો, એની સામે સૈનિકની જેમ સજજ થઈ નિત્યના યુદ્ધ ખેલવા તૈયાર રહેવું જ પડશે. જેમ આ બે પંક્તિ એ વિશેનો મર્મ આપણાને સૂચવે છે.

સાંસ કા લશકર તુમ્હારે સામને હૈ જંગ મેં, મોત સે ટકરાવ દેતા હું, અભી ખેલો જરા ।

જે વિશ્વાસ આપણાં જીવન માટે રક્ષક હતો. એ જ વૃદ્ધાવર્સ્થામાં જીવને હરવા ચુદ્ધ ખેલતો હોય છે. એવાં કાળ રૂપી શાસ સામે આપણે આપણી સકારાત્મક કે જુજુવિષાથી હરહુંમેશ સજાગ પણે લડવું જ પડશે. એમાં સહેજ પણ નિરાધારતાનો કે નિરાશા કે લાચારીનો અભિગામ પરવડે તેમ નથી જ. અચાનક પરિવર્તન પામતી આ અવર્સ્થાને ઊંડા મૂળ જેમ ખોડી ફરી નવપલ્લવિત જીવનવૃક્ષ કરવા માટે જીવનની શૈલી બદલી, આત્મભક્તિ કાજે, અહુમ બ્રહ્મસિમિતાને જગાડી, આત્મદીપક વધારે ઉજ્જવળ કરવો જ પડશે. નિત્યનો લાંબો વિહાર, પ્રાણાયામ,

શેઠશ્રી જમનાદાસ ભીમજી પરિવાર (ભુજ)ના જય શ્રી કૃષ્ણા.

અ.સૌ. સ્વ. ચિમિતા બંકિમ શાહ (અમદાવાદ) ના જ્ય શ્રી કૃષ્ણા.

સંતુલિત આહાર, પરોપકારી પ્રવૃત્તિઓ સાથે એકાદ મનગમતી હોબીનો વિકાસ કરી આત્માનું કેન્દ્રીકરણ આધ્યાત્મવાદ અને દર્શનશાસ્ત્રના કેળવણીમાં જો અનાયાસ કરવામાં આવે તો, મને દ્રઢ શ્રદ્ધા છે કે આપણે દરેક વર્તિષ ભગવાન બુદ્ધ જેમ બૌધિઙ્ગાન પ્રાપ્ત કરી આ જીવનના મોક્ષત્વને મૃત્યુ પહેલાં જ પામી જશો. એની સવાર સાંજ કે રાત સાવ અભિજ્ઞ રૂપે જ પ્રગટશે. એ પ્રકૃતિ સાથે સહજ સાચુજ્ય સાધી જ્યાં હશે ત્યાં અનંત વ્રજની રાસલીલાની શમણાં જેવો અલૌકિક નિષાનંદ પામી એ સાખીતી દેશો કે વૃદ્ધ વડીલ કોઈ હાથલાકડીના મોહિતાજ નથી પણ આજે ય તે કૃષ્ણા સમા સારથી થઈ સદીઓને દોરી શકે છે.

- નરેશ આર. શાહ, અમદાવાદ.

પ્રાર્થના

હે પરમકૃપાળુ શ્રીનાથજી બાવા,
સ્મરણ તમારું કરતા – કરતાં,
સવારની શરૂઆત કરાવી દેજો !

તમારું જ પ્રતિબિંબ પડે હૃદયમાં,
પ્રભાતનું એવું સોનેરી કિરણ દેજો !

ડગ મારા તમ મંદિર તરફ વળો,
એવો ઈશારો મને તમે કરી દેજો !

મુજ નયનમાં સુખ – શાંતિનું,
એક મંદિર ખડું કરી દેજો !

રીઝવી ના શકુ ભલે જગાને,
મીઠી વાણીની મિલ્કત મને દેજો !

નથી જોઈતું મારે અણાહક્કનું,
મુજ કર્મથી મળે એટલું જ મને દેજો !

ભટકતું મન સ્થિર થાય તમારામાં,
તમારા દ્વારે લાવી ખડું કરી દેજો !

સાથે – સાથે અન્યોને પણ
પ્રેરણા મળે એવું જીવન મને દેજો !

અંત સમયે પણ તમારામાં જ રહું,
સગપણ એવું તમને મને દેજો !

- સંકલન, ઝલક ડી. તલાટી, અમદાવાદ

ગં. સ્વ. જ્યાબહેન વિશનજી એડનવાળા (લંડન)ના જ્ય શ્રી કૃષ્ણા.

સ્વ. પ્રેમિલાભહેન કાંતિલાલ શાહ (અમદાવાદ) પરિવારના જય શ્રી કૃષ્ણા.

VAYCONNECT

Respected all gnatijan,

Our e magazine VAYCONNECT is successfully published since more than 2 years and now it has reached to satisfaction level of the readers of our caste.

We would like to introduce more and more topics for all of you to make it more prominent and unique in such kind of Publications globally.

The running cost of Publication is around Rupees 25000 per year and we need this support from our respectable readers. kindly share your contribution towards this common task and make us obliged for your worth donation.

We make it More fruitful and joyful for all the readers and picking up the topics from entire globe for the interest of our readers. Kindly send your suggestions on my personal number 9879503362. we appreciate your support and thank you for your continual admiring for the issues. Please share your thoughts and articles too.

Also advertisement are accepted, Rs. 1000 per full page.

Please send your cheque in favour of “**shri Vayada vanik seva trust**”at following address.

Harish shah,

C12A, Krishnavalley duplex, near amitnagar, VIP Road,
Karelibaug, Vadodara 390018

- **Harish Shah, Editor**
VAYCONNECT

‘દાખિ આઈ ક્લિનિક’ – ડૉ. વત્સલભાઈ પરીખ (મુંબઈ)ના જય શ્રી કૃષ્ણા.

Young Star

Kashish Vrajesh Parikh, 16, son of Mr. CA Vrajesh Parikh and Advocate Yogini Parikh, is presently studying in 11th Standard at Anand Niketan, Shilaj, Ahmedabad. is interested in football since when he was just 9 years old. He represented Anand Niketan, Shilaj, Ahmedabad in various tournaments organised at local level, state level as well as National Level. He has received number of trophies, medals and certificates for participating and winning many tournaments at State and National Level and he also featured in various newspapers like Times of India, Ahmedabad Mirror, Divya Bhaskar from an early age for winning man of the Match awards, in various football tournaments. He also won Gold medal at the age of 7 at Ahmedabad District in taekwondo championship. He was recently selected to play under-17 National Football Tournament at school level representing North-West region amongst more than 10000 football players from all over India. He is playing football as Centre-defender and he is a specialist in Free kick and penalty shoot-out. He was also invited as chief Guest in his School at the age of 15 years for his outstanding achievements in sports activities. He is felicitated by his school with certificate for Excellence. He has played major tournaments of Football in every part of India. Under his captaincy, he also won 5-A side football tournament and became champions of Gujarat. He also visited Madrid, Spain and Dubai during his career as a football player. Not only in sports, but in 10th board exams also, he secured 83% marks.

We wish him further success in his career.

- Editor

સ્વ. મધુકરભાઈ પોપટલાલ શાહ (અમદાવાદ) પરિવારના જય શ્રી કૃષ્ણા.

ગં સ્વ. સરસ્વતીબહેન ઝવેરીલાલ શાહના જ્ય શ્રી કૃષ્ણા.

હવન (કડી)

દર સાલ મુજબ ચાલુ સાલે માતાજીના પાટોસ્વા નિમિત્તે સંવત ર૦૭૫ના વૈશાખ સુદ-પને ગુલવાર તા. ૮-૫-૨૦૧૮ ના રોજ કડી મુકામે હવન રાખેલ છે. સર્વ જ્ઞાતિજીનોને આ ધાર્મિક પ્રસંગે પદ્ધારવા હાર્દિક આમંત્રણ છે. સવારે તેમજ સાંજે પ્રસાદની વ્યવસ્થા રાખેલ છે. બહારગામથી આવનાર દરેકે તા. ૫-૫-૨૦૧૮ સુધી જાણ કરવાની રહેશે.

સ્થળ : પટવાપોળ, કડી (ઉ.ગુજ.)

શ્રીફળ હોમવાનો સમય : સાંજે ૫-૩૦ કલાકે

- બજુલભાઈ રામલાલ પરીખ
મો.નં. ૯૮૨૫૩૩૪૬૧૩

હનુમાન જયંતી

ટોકરશાની પોળમાં આવેલા શ્રી ઠેસીયા હનુમાનદાદાની વર્ષગાંઠ નિમિત્તે પદું ભોગનું આયોજન કરવામાં આવ્યું છે. નાસ્તા-પ્રસાદની વ્યવસ્થા રાખેલી છે તો દરેક જ્ઞાતીજીનને દર્શન નો લાભ લેવા વિનંતી.

પદું ભોગમાં આપ આપના ઘરેથી પવિત્રતા થી બનાવેલ મીઠાઈ-પ્રસાદ ધરાવી શકો છો.

તારીખ : ૧૮-૪-૨૦૧૮, શુક્રવાર

સમય : સાંજે ૫-૦૦ વાગે

- શ્રી સુહાસ શાહ, દ્રસ્ટી
શ્રી અશોક જોધી, દ્રસ્ટી

લગન વિષયક

અમદાવાદ સ્થિત પરિવારનાં યુવક જન્મ.તા. ૨૦-૧૦-૬૨ B.Tech (I.T.) ની ડીગ્રી ધરાવતાં, ઉંચાઈ ૬ ફીટ, ૮૦ કીલો યુવક માટે યોગ્ય યુવતીનાં વાલી તરફથી પત્ર વ્યવહાર આવકાર્ય છે.

E-mail : cbshah@cept.ac.in

M.: 98987 43172

સ્વ. ભગવાનદાસ નારણદાસ શાહ (મુંબઈ) પરિવારના જ્ય શ્રો કૃષ્ણા.

શ્રી વાયુદેવતા મંદીર, બાજવાડા, વડોદરા

૧. શ્રી વાયુદેવતા મંદીર, બાજવાડા, વડોદરાને શ્રી વ્રજેશભાઈ દેસાઈ પરીવાર તરફથી વાદ્ય માટે કાપડ તથા સિલાઈની ભેટ ધરવામાં આવેલ છે. મંદીર ટ્રસ્ટીગાળ તેઓનો ખૂબ આભાર માને છે.

૨. વિશાવાયડા વણીક ઝાતિં, વડોદરાને શ્રી હેમંતભાઈ સી. શાહ તરફથી સ્વ. મોહનલાલ દેસાઈ અને સ્વ. હીરાબેન એમ. દેસાઈના સ્મરણાર્થે અનુદાન મળેલ છે. તે રકમના વ્યાજમાંથી વડોદરા વિશાવાયડા ઝાતિના જરૂરીયાતવાળા વિધાર્થીઓને ભણતર માટેની રકમ શરતોને આધીન આપવામાં આવે છે આ માટે વિધાર્થીના વાલી તરફથી વિધાર્થીનું નામ, ચાલુ વર્ષે પાસ કરેલ પરીક્ષાના રીઝલ્ટની કોપી તથા રકમની જરૂરીયાતની એક અરજી ટ્રસ્ટી, શ્રી વાયુદેવતા મંદીર, બાજવાડા, વડોદરા ખાતે મોકલી આપવા વિનંતી છે. વિગતોની ગુપ્તતા જાળવવામાં આવશે.

- કશ્યપભાઈ શોક, વડોદરા

તા. ૨-૩-૨૦૧૯, શાન્તિલાલ અનુભૂતિના શુભદીવસે કુળદેવતા શ્રી વાયુ દેવતાજીના મંદીર, બાજવાડા, વડોદરાને વડોદરા નિવાસી શ્રીમાન દિનેશચંદ્ર શાંતિલાલ હાટડીયા પરીવાર તરફથી

(૧) ચાંદીની ૧ ડીશ વજન ૭૩.૬ ગ્રામ

(૨) ચાંદીની ૧ કટોરી વજન ૪૪.૬ ગ્રામ

ભેટ ધરવામાં આવેલ છે.

સમસ્ત વાયડા વણીક સમાજ વતી તેઓનો ખૂબ ખૂબ આભાર

- શ્રી વાયુદેવતા મંદીર, વડોદરા

પ્રવીણાબહેન દીપકભાઈ દલાલ, વિલે પાર્લે (પૂર્વ), મુંબઈ ના જ્ય શ્રી કૃષ્ણ.

‘આરતી મેટરનીટી હોસ્પિટલ’ ડૉ. સંજય ગાંધી (ડીસા)ના જય શ્રી કૃષણા.

Huminivex is a reflection of Human + Innovation + Intervention + Excellence.

Huminivex provides **best practices in human resource management** including Manpower Planning, HR Audits and HR Analytics, drafting employee handbooks and policies, job descriptions, performance appraisals and deliver training and seminars. We provide support to the issues such as interviewing and hiring, employee discipline and termination, administration of leaves of absence and more. We deliver **Soft Skill Training** on topics such as - - Personality Development - Stress Management - Leadership Training & many more.. We are also providing **services to various Education Institutes and colleges** to deliver the lectures and seminars to the students.

HR Consultant | Recruitment Specialist | Soft Skill Trainer | NLP Practitioner | Life Coach | Guest Faculty

OUR SERVICES: HUMAN RESOURCE MANAGEMENT

Manpower Planning * Strategic HR * HR Analytics * HR Consulting * HR Audits * HR Reports * Employee Policies and Handbook * Leave System * HR Documentations * KRAs and KPIs * Performance Appraisal * Attrition Policy * Employee Consulting * Payroll

OUR SERVICES: SOFT-SKILL TRAINING

Communication Training * Leadership Training * Influential Training * Negotiation Skills Training * Motivational Training * Personality Training * Emotional Intelligence * Stress Management * Business Etiquettes * Time Management * Sales Training * Visiting Faculty * Life Coach

Why US:

Breakthrough using NLP Techniques * Rich Experience in this field * Implementation with Advanced Skills and 100% dedication * Coaching based on Demonstration * Email and Phone support during and after execution * Professional and Practical Approach

Contact us: career.huminivex@gmail.com

Visit us: <http://huminivex.com>

<https://www.linkedin.com/company/huminivex/>

<https://www.facebook.com/huminivex/>

સ્વ. કુ. હેમલતાબહેન જવેરીલાલ શાહના જય શ્રી કૃષણા.

સ્વ. વલ્લભદાસ મોતીયંદ પરિવાર, (કોલ્હાપુર)ના સર્વ જ્ઞાતિજ્ઞનોને જય શ્રી કૃષ્ણા.

૧૧ તા. ૧-૩-૨૦૧૯ થી ૩૧-૦૩-૨૦૧૯ સુધી મળેલ રકમની યાદી ૧૧

પણોચ	રકમ રૂ.	નામ	ગામ	વિગત
૯૫૫	૧૦૦૦	ડેલ્ટા કંટ્રોલ એન્જુનીયરીંગ	મુંબઈ	દિ.જા.ખ.
૯૫૬	૫૦૦	શ્રી પ્રકાશભાઈ પરીખ	ચુ.એસ.એ.	દિ.જા.ખ.
૯૫૭	૫૦૦	દીપક ટ્રેડર્સ	અમદાવાદ	દિ.જા.ખ.
૯૫૮	૬૦૦	સ્વ. દેવેન્દ્રભાઈ શાહ પરિવાર	વડોદરા	પે.જા.ખ.
૯૫૯	૩૦૦	શ્રી શ્રેણીકભાઈ એન. પરીખ	અમદાવાદ	જા.ખ.
૯૬૦	૬૦૦	શ્રી મથરાદાસ મોતીયંદ શાહ પરિવાર	ભૂજ	પે.જા.ખ.
૯૬૧	૧૫૦૦	કાજલ એજન્સી	ભૂજ	દિ.જા.ખ.
૯૬૨	૧૦૦૦	પારેખ ગ્લોબલ સર્વિસીજ	વડોદરા	દિ.જા.ખ.
૯૬૩	૧૦૦૦	સ્વ. વિશાનજી માધવજી પરીખ	લંડન	દિ.જા.ખ.
૯૬૪	૧૨૦૦	જ્યાબેન વિશાનજી એડનવાલા પરિવાર	લંડન	પેજા.ખ.
૯૬૫	૨૦૦૦	શ્રી પંકજભાઈ આર. પરીખ	અમદાવાદ	દિ.જા.ખ.
૯૬૬	--	--	--	--
૯૬૭	૧૦૦૦	ઘ્યામા એક્સપોર્ટ્સ લી.	વડોદરા	પે.જા.ખ.
૯૬૮	૧૦૦૧	નીલ દીગાંત પરીખ	અમદાવાદ	આ.સભ્ય
૯૬૯	૨૦૦૦	સ્વ. કુંદનલાલ ગમનલાલ શેઠ પરિવાર	મુંબઈ	દિ.જા.ખ.
૯૭૦	૬૦૦	હેતલભાઈ ભાનુકાંતભાઈ શાહ	અમદાવાદ	દિ.જા.ખ.

Congratuations

Kavan Ashesh Parikh (Patan, Ahmedabad) has secured 3rd rank in Gujarat and 18th rank in all over India in NEET PG 2019 Exams. He was student of B.J. Medical College, Ahmedabad. He wishes to pursue Medicine or Radiology . He is fond of teaching. We wish him all the success.

- Editor

અમ. જે. નગરશેઠ (અમેરિકા)ના જય શ્રી કૃષ્ણા.

જ્ઞાતિ સમાચાર

સમાચાર-સંપાદક : દીપક મહેન્દ્રભાઈ શાહ, ૭, અશ્વમેધ સોસાયટી, બેંક ઓફ મહારાષ્ટ્રની પાછળની લાઈન, દીરજ સંસની સામે, કસક સર્કલ પાસે, ભર્યા-૩૬૨૦૦૧.

(M) 98791 10027, E-Mail : dmshah2163@gmail.com

- ૧.) વાયડામિત્ર નહીં મળવા અંગોની ફરિયાદ માત્ર એસ.એમ.એસ., વોટ્સ એપ અથવા પત્ર દ્વારા ફક્ત વ્યવસ્થાપકશ્રીને જ મોકલવી જેથી બીજો અંક પોસ્ટ દ્વારા મોકલી શકાય. મેસેજમાં પોતાનું હાલનું અને જૂનું સરનામું ખાસ લખવું.
- ૨.) જ્ઞાતિ સમાચાર ફક્ત સમાચાર સંપાદકશ્રીને જ મોકલવા.
- ૩.) લેખ, કવિતા, શ્રદ્ધાંજલિ, જા.ખ તથા અહેવાલ ફક્ત તંત્રીશ્રીને જ મોકલવા.

જ ન્મ

વડોદરા: કશ્યપ નવનીતલાલ શ્રોફના પુત્ર ચિંતન શ્રોફને ત્યાં પોષસુદ-૧૧ ના શુભદિવસે (તા. ૧૭-૧-૨૦૧૬) પુત્ર “વિવાન” નો જન્મ. આ શુભ અવસરે વાયડા મિત્રને રૂ. ૧૦૦૧/- ભેટ મળેલ છે.

અવસાન

ભૂજ (હાલ અમદાવાદ) : મમતાબહેન ભદ્રકાંત નાનાલાલ શાહ, ઉ.વ. ૪૮, તા. ૫-૩-૨૦૧૬ના રોજ.

અમદાવાદ : સતીશચંદ્ર હરીપ્રસાદ પરીખ, ઉ.વ. ૮૦, તા. ૨૪-૨-૨૦૧૬ના રોજ.

મુંબઈ : નાનાલાલ રામજી શાહ, ઉ.વ. ૮૮, તા. ૧૩-૩-૨૦૧૬ના રોજ.

અમદાવાદ : ભાનુકાંત વલ્લભદાસ શાહ (કડીવાળા), ઉ.વ. ૮૦, તા. ૨૮-૧૧-૧૮ના રોજ.

પેનલ જા.ખ. અંગો

- (૧) આપના સૂચન મુજબ પેનલ જા.ખ. માં ફેરફાર કરેલ છે જે ખાસ જોઈ લેવા અને જો કોઈ ચેન્જ જણાય તો સત્યરે જાણ કરવી.
- (૨) આપની પેનલ જા.ખ.માં કોઈ સુધારો કરવાનો હોય અગાર કોઈ કારણસર રદ કરવાની હોય તો તુર્ણત જાણ કરશો.
- (૩) પેનલ જા.ખ. નો અગાઉનાં વર્ષનાં બીલની રકમ બાકી હોય તો મોકલી આપશો.
- (૪) બાકી બીલ અંગોની જાણકારી મેળવવાની હોય તો મો.નં. : ૯૪૨૮૪૬૯૮૨૨ ઉપર સંપર્ક કરશો.

- વ્યવસ્થાપક

સ્વ. સુરીલાબહેન અને સ્વ. પ્રજીરણદાસ પરીખ (પાટણ)ના જ્ય શ્રી કૃષ્ણા.-હ. રાધિકા પરીખ

આપણે ભારતીયો શું છે?

- ૧ આપણે દીકરીના શિક્ષણ કરતાં તેના લગ્નમાં વધુ ખર્ચો કરીએ છીએ.
- ૨ આપણે એ દેશમાં રહીએ છીએ જ્યાં પોલીસને જોઈને સલામતીના ભાવ કરતાં નર્વસનેસનો અનુભવ વધારે થાય છે.
- ૩ આઈ.એ.એસની પરીક્ષામાં એક યુવાન ‘દહેજ એક સામાજિક દુષ્પણ છે.’ વિષય પર ૧૫૦૦ શાષ્ટ્રોનો સુંદર નિબંધ લખે છે અને પરીક્ષા પાસ કરે છે એક વર્ષ પછી તે જ યુવાન એક કરોડ ઇપિયાના દહેજની માંગણી કરે છે કારણકે તે આઈ.એ.એસ ઓફિસર છે.
- ૪ આપણે આપણાં સ્માર્ટફોન પર સ્ક્રીનગાડ લગાવીએ છીએ જેથી સ્કેચ ન પડે પણ બાઈક ચલાવતી વખતે અકસ્માત ન થાય તે માટે હેલ્પેટ પહેરતા નથી.
- ૫ રાજકારણી આપણને તોડે છે, આતંકવાદી આપણને જોડે છે.
- ૬ અહીં દરેક જણ ઉઠાવળમાં હોય છે પણ કોઈ સમયસર પહોંચતા નથી.
- ૭ પ્રિયંકા ચોપડા મેરીકોમનુ પાત્ર ભજવીને વધુ નાણાં કમાય છે પણ તેટલા નાણાં મેરી કોમે પોતાની સમગ્ર કરીયરમાં મેળવ્યા નથી.
- ૮ ભગવદ્ગીતા અને કુરાન માટે લડનારાઓએ ભાગો જ તે વાંચ્યા હોય છે.
- ૯ અહીં જૂતા એરકન્ડીશન શો રૂમમાં વેચાય છે અને શાકભાજુ જે આપણે ખાઈએ છીએ તે ફૂટપાથ પર વેચાય છે.
- ૧૦ અહીં પોલીસ કરતાં પીગા વહેલા પહોંચી જાય છે.
- ૧૧ અહીં જનતા એમ જ સમજે છે કે રાષ્ટ્ર સુધારવાની જવાબદારી ફક્ત રાજકારણીઓની જ છે, જનતાની તો કોઈ ફરજ જ નથી.
- ૧૨ પાનના ગાલ્યે ચુંટણીઓની ચર્ચા કરી વ્યર્થ ચર્ચાઓમાં સમય વીતાવવાવાળા ભાગે જ મત આપવા જાય છે.
- ૧૩ અહીં ભણોલી-ગણીલી જનતા કરતા ગરીબ અને અભણ જનતા મત આપવા વધારે જાય છે.
- ૧૪ નદીઓને દેવીનું સ્વરૂપ આપવાવાળા લોકો જ નદીઓને સૌથી વધુ પ્રદૂષિત કરે છે.

Best Wishes From
Shri Jethalal Acharatlal Parikh
& Smt. Vidhyagauri Jethalal Parikh Family

RJP Infrastructure Pvt. Ltd.

Civil Engineers & Contractors - Since 1970
An ISO 9001 : 2008 Company

4th Floor, **RJP House**, Anandnagar Cross Road,
Satellite, Ahmedabad-380015.
079-26931248, 49, 52

J.J. Parikh & Brothers

Pharmaceutical Distributors
Since 1947

Mahakant Building, Opp. V.S. Hospital,
Ellisbridge, Ahmedabad-380006.
079-26576493, 26575693

J. Bipinchandra & Co.

Pharmaceutical Distributors
Since 1990

Nagarshethno Vando
& Biscuit Gali, Nr. Pankor Naka,
Ahmedabad-380001.

J. J. Parikh Pharma Pvt. Ltd.

Pharmaceutical Distributors
Since 1996
C & F Agent for Pharmaceutical Companies
Vidhya Estate, Nr. Ekta Hotel,
Sarkhej, Ahmedabad.

Late Shri Jashubhai J. Parikh - Adv.
Mrugesh J. Parikh – Advocate

Panel Advocate of more than 15 insurance companies
3rd Floor, Hasubhai Chambers, Nr. Town Hall,
Ellisbridge, Ahmedabad-380006.
079-26577317

JARUN

Pharmaceuticals Pvt. Ltd.

Pharmaceutical Company
Since 2007

3rd Floor Hasubhai Chambers, Nr. Town Hall,
Ellisbridge, Ahmedabad-380006.

Ramendra – Gita Parikh
Keval – Kinnari
Chinmayee, Sharman
Vrajesh – Shefali Shelat
Om, Arjun

Jashubhai – Kokilaben Parikh
Harshul – Alpa , Mrugesh - Ratna
Bhruta, Darsh, Parita, Darshil
Bakul – Nita Dalal
Meera – David Burns
Chinmay

Umakant – Maya Parikh
Ina
Hiren – Shruti
Harshank, Mishika
Bhavesh – Shital Choksi
Shivam, Ritika

Regi. under RNI No.6316/57. Permitted to post at Ahmedabad PSO on 10th of every month under postal regd. No. MEH Dn.-296 issued by SSP, Mehsana, Valid upto 31-12-2021

ઈન્દુભાઈ ડાહ્યાભાઈ શાહ પરિવાર

તથા સર્વે કુટુંબીજનોના જય શ્રી કૃષ્ણા

મધુબન, અપંગ માનવ મંડળ પાસે, ડૉ. વિક્રમ સારાભાઈ રોડ,
અટીરા, અમદાવાદ – ૩૮૦ ૦૧૫

PRINTED BOOK

If undelivered please return to: **SHRENIK PARIKH**, B-7, Shree Siddhi Duplex, nr. Apollo Hospital City Centre, Ambawadi, Ahmedabad - 380006
E-mail : vayvaset@gmail.com

Printed and Published by SHRENIK NAVINCHANDRA PARIKH on behalf of AKHIL BHARTIYA VAYADA PARISHAD ASSOCIATION and printed at Shree Vallabh Printery, 2/B, Ellisbridge Shopping Centre, Behind Ellisbridge Police Station, Opp. Town Hall, Ahmedabad - 380 006 and published from B/7, Shree Siddhi Duplex, Near Apollo Hospital City Centre, Core House, Near Police Quarter, Parimal Garden, Ahmedabad - 380 006. Editor - SHRENIK NAVINCHANDRA PARIKH